

SAYI:3 / HAZİRAN-AĞUSTOS 2018

STANDART

E - D E R G İ

ST
AND
ART

FUTBOL / SPOR / POP-KÜLTÜR

Standart Dergi Bir Hayal Mahsulleri Ofisi İştirakidir

AKLIMDA BİR TEK SEN

Bir adam gördüm, günlerden neydi hatırlamıyorum. Ellerinin nasırı gururunu okşuyordu. Kolay değil, üç çocuk babası. Okusunlar, iyi insan olsunlar istiyordu. Canını dişine takıp, kapitalist düzenin çarkları arasında ayakta kalıp, başlarını öne eğdirmeden dağ gibi bir örnek oluyordu evlatlarına. Kimsenin parasında, namusunda gözü yoktu. Vallahi yoktu. Şeref kokmuyorsa eğer fikrinde bir değeri de yoktu ne malın ne mülkün. Yılların yükü yormuştu elbet, bedeni ruhu kadar dik durmuyordu. Kutsal görevini layığıyla yerine getirmiş bir huzur ve daha önce kimse tarafından bu kadar hak edilmemiş bir gülümseme vardı yüzünde; ölsem unutamam. Şeref diye bağıırıyordu.

Şeref dedim de seni hatırladım.

Yazar: Gökhan Dağıstanlı

BİR TEK SEN

Bir köy okulu öğretmeni gördüm sonra. Fotoğraf karesini yaldızlıyordu. Ay Yıldızlı bayrağın hemen yanı başında, yani en yakıştığı yerde duruyordu Gazi Paşamızın büstü. Önündeyse, Ata'sının vasiyetini yerine getiren bir genç kadın, öğrencilerini arkasına almış gururla bakıyordu dünyaya. Yaşıtlarının hayatlarına aldırmadan, ideallerinin peşinden gittiği köyde, hangi çocuğa dokunsa eli hayatını değişiyordu. Zordur hayatını bir ülkeye adamak. Hele bu ülkede daha da zordur. Maddi karşılık beklemezler bilirim. Ama manevi karşılığının bile kısıtlı olduğunu bile bile, gencecik bedenini, dağlarca zihnini ufacık bir köy okulunda çevrelemek, sadece yüksek ruhların harcıdır. Gitmiyor gözümün önünden suratındaki haklı ve dingin ifade. Gurur diye bağıriyordu.

Gurur dedim de seni hatırladım.

BİR TEK SEN

Sonra bir gün gözlerimi doldurdu,
Afrika'nın bir köyünde çekilen kısa bir
belgesel. Bir emperyalist dolarını
aralarında yevmiye olarak pay eden 6
Afrikalı adam gördüm. Yıllarca kakao
toplayıp hiç çikolata tatmamışlardı.
Yediğimden, içtiğimden, yaşadığımdan
tiksendim. Çoluk çocuk evde aç elbet.
Bedenini süpürge etmiş beyaz adamın
damak zevkine. 6 adam. 6'sı birbirinden
adam. 6'sı da birbirinden şanssız adam.
Derilerinin rengi bir dert olmuş,
doğdukları kara parçası başka bir dert.
Zaten bir garip kıtadır Afrika, el de bilir,
alem de bilir. Ama bilen herkes kafasını
başka tarafa çevirir. Cemal Süreya'nın
dediği gibi, bugün hala aynı çiziliyorsa
haritalarda, bu Akdeniz'in şekli
bozulmasın diyedir. Bir parça çikolatayla
tanışma anlarına dayanmaz en gaddar
yürek. Bir sahne ki aklımdan kara toprakta
gider. Dünyanın dilsiz kıtasında, biraz da
bizim yüzümüzden ezilenleri anlatıyordu.

Ezilenleri gördüm de seni hatırladım.

AKLIMDA

BİR TEK SEN

Nereye baksam hüzüdü bir gün. Acıkmış sokak köpekleri, üşüyen çocuklar, yıkılmış evler, kanamalı hastalar, kuş uçmaz kervan geçmez huzur evleri, ana baba yüzü görmemiş çocuk esirgeme kurumu, kış ortasında dumansız bacalar, çıplak ayaklar, yırtık ayakkabılar... Kalbim dayanmıyor yazmaya. "Biz eşitiz" diyenlere ağlamaklı bakıyorum. "Fırsat eşitliği" diyenlere kızıyorum. Bunca varlığın yanı başındaki bunca yokluk canımı çok yakıyor. Son bir el görüyorum, binlerce elden ibaret. Siyah-beyaz atkılar, dişten tırnaktan arttırılarak dokunmuş kıyafetler, sokak hayvanlarının kursaklarından geçsin diye paylaşılmış yiyecekler, şifa olsun diye bir hastaya gönüllü akıtılan kanlar, okulsuz köylerde cehalet silinsin diye inşa edilmiş okul, çıplak ayakları ısıtsın diye alınmış botlar, titreyen yavruları güldürsün diye gönderilmiş montlar... Bir dayanışmayı seyrediyor gözlerim ağlamaklı. Yine gidip bir umuda takılıyor yüreğim. Hiç yoktan yarınlara inanıyor.

Dayanışma dedim de seni hatırladım,
Beşiktaş...

Hakkı Beşiktaş'tır

Kasar Yaza

Beşiktaş'ı dünya üzerindeki tüm kulüplerden ayıran pek çok mevzu var. Ama belki de en önemlisi, Beşiktaş'ın felsefesi olan bir kulüp olmasıdır. Beşiktaş'ın kuruluşundan beri devam eden bu felsefe, Beşiktaş'a gönül verenlere hayatı öğretmeye 115 yıldır aralıksız devam etmektedir. Bu felsefenin bugüne taşınmasında birbirine el veren ve birbirinin öğrencisi olan üç güzel adamın etkisi çok fazladır. Bu güzel adamlar; Ahmet Şerafettin Bey, Hakkı Yeten ve Süleyman Seba'dır. Bu isimler Beşiktaş'ı öylesine etkilemişlerdir ki, bu güzel insanların doğru karakterleri Beşiktaş için bir kulüp felsefesi hâline gelmiştir.

Çanakkale'de şehit düşmüş Binbaşı Mahmut Nedim Bey'in evladıdır Vodinalı Hakkı. 1 yaşında ailesiyle Beşiktaş'a yerleşmiş, 5 yaşında babasız kalmıştır. Yaşam savaşına henüz hayatının başında başlamıştır. Aynı Beşiktaş gibi; her mertebeye, kazandığı her başarıya kendi emeğiyle ve mücadelesiyle

ulaşmıştır.

Büyümüş askeri okula yazılmış ve kendisini ölümsüz yapacak futbolla askeri okulda okurken tanışmıştır. Kader çocukluğundan beri onu aramış ve Kuleli Askeri takımıyla çıktığı bir maç sonrasında onu Ahmet Şerafettin Bey ile tanıştırmıştır. Beşiktaş'ın timsali bir yürek, başka bir yüce gönlü belki de ilk görüşte seçmiştir. Şeref Bey çok sevdiği Beşiktaş'ını, Hakkı'nın omuzlarına belki de daha rahat bırakmıştır giderken.

Beşiktaşlı her zaman adaleti talep eder. Ayrıcalık beklemek ve haram başarılarla sevinmek Beşiktaş'ın tarihinde yoktur. Peki Beşiktaş'ın tarihine kazınmış bu yüce zatın aynı zamanda Hukuk Fakültesi çıkışlı olduğunu söylesek, şaşıran olur mu? Olmaz. Beşiktaş'ın bugününden bellidir zaten kökleri. Beşiktaş için hayatını feda eden Şeref Bey'in mirasını bıraktığı Baba Hakkı, havanın demir gibi soğuk olduğu bir gündüz vakti hasta hasta geçirmiştir formasını sırtına.

HAKKI BEŞİKTAŞ'TIR

Kaptandır, takımı yalnız bırakacak değildir ne olursa olsun. Ama üzerine bir yelek geçiriverir formanın. Fedakar Şeref'in, fedakar Hakkı'sıdır çünkü o. İşte Beşiktaş felsefesinin köşe taşlarından biri. Beşiktaş için fedakarlığı göze almayacak adamın bu sevdada hak iddia etmesi mümkün değildir.

Hakkı Kaptan'ın bir ağırlığı vardır. Sahada da, saha dışında da devam eden bir ağırlık. Rakip oyuncuların ve hatta hakemlerin de kendilerine çekidüzen vermelerine sebep olan bir ağırlık bu. Hakemin oyundan attığı Beşiktaşlı oyuncuyu yanına getirtip "hakem beni oyundan attı, çıkabilir miyim Kaptan?" dedirtecek kadar sağlam bir karakter. Tıpkı her Beşiktaşlının diğerleri arasında bir ağırlığı olduğu gibi. Bu öyle sağlam aktarılmış bir gelenektir ki; Hakkı'dan seneler sonra "Efendi Beşiktaş" sloganıyla tekrar kendini göstermektedir.

Sadakat, bir Beşiktaşlı için olmazsa olmaz bir kavram. Çünkü Beşiktaş'ın köklerinden bize gelen bu. Baba Hakkı, Beşiktaş'ın sadakat timsalidir. Beşiktaş formasına 17 yıl futbolcu olarak hizmet vermiş, 439 maça çıkmıştır. Bunun üzerine, 3 yıl Beşiktaş'a teknik direktörlük yapmış, 6 yıl da Beşiktaş'ın başkanlığını yapmıştır. 26 yıl boyunca Beşiktaş'a sadakatile hizmet etmiştir.

Beşiktaş bir şeyler elde etmek için azimli bir çalışmaya mecburdur. Beşiktaş'a dışarıdan yardım eden hiçbir etki yoktur. Hakkı Yeten, azimli çalışmanın sonunda gelen pek çok başarı elde etmiştir. Beşiktaş'ta oynadığı 17 yılda tam tamına 382 gol atmış, futbolculuk, hocalık ve başkanlık kariyerinde Beşiktaş'a toplamda 20 kupa kazandırmıştır.

HAKKI BEŞİKTAŞ'TIR

Küllerinden doğma özelliğinin esin kaynağı, masallara konu olan anka kuşu değil Beşiktaş olmalıdır. Şeref Bey'in vefatından sonra yaşanan iç karışıklıklar sebebiyle dağılma noktasına gelen Beşiktaş'ı, tekrar hak ettiği yere kavuşturan Beşiktaş kadrosunun kaptanı Baba Hakkı'dır. Beşiktaş'ı 8 yılda 7 kez ve üst üste 5 kez olmak üzere şampiyon yaparak tekrar ülke futbolunun zirvesine ulaştıran Baba Hakkı, Beşiktaş'ın küllerinden doğumuna ön ayak olmuştur.

Beşiktaşlı, insani özellikleri bakımından diğerleri gibi olamaz. Beşiktaş'ın geçmişten gelen felsefesi buna izin vermez. Rekabeti, insani özelliklerin önüne koymak Beşiktaş duruşuna yakışmaz. Çünkü biz; Beşiktaş karşısında varlık gösteremeyen Fenerbahçe'nin kaptanına, "Arkadaşlarına söyle biraz maça asılsınlar bu maçın zevki böyle çıkmaz. O kadar insan güzel bir maç izlemeye gelmişler, sizler dökülüyorsunuz. Bir an evvel kendinize çekidüzen verin" diyen Baba Hakkı'nın evlatlarıyız.

Beşiktaşlılık, gevşeklik ve tembellik kabul etmeyen bir meseledir. Beşiktaş adı verilen 115 yıllık bu çınarın yaprağı olmak isteyen herkes komple bir ayıklık ve uyanıklık içinde olmalıdır. Tıpkı Kaptan Hakkı'nın ilk yarısı 3-0 biten Harp Okulu maçının devre arasında takım arkadaşlarına "biletlerinizi yırtarım, İstanbul'a yürüyerek dönersiniz" demesi ve takımın çıkıp maçı 6-3 alması örneğinde olduğu gibi. Beşiktaşlı her an mücadeleye hazır olmalıdır.

HAKKI BEŞİKTAŞ'TIR

Beşiktaş'ın karakterine geçmişten asi ruh üflenmiştir. Eğer Beşiktaş'ın köklerinde haksızlığa başkaldıran bir duruş olmasaydı, Beşiktaş bugünlere kesinlikle intikal edemezdi. Baba Hakkı, bir Galatasaray maçında hakemin bakmadığı zamanlarda kendisine tekme atan Galatasaraylı oyuncuya, tam da hakemin önünde okkalı bir tokat atar. Beşiktaş'ta oynadığı 439 maçta gördüğü tek kırmızı kartı da işte tam bu anda görür.

Şerefiyle oynayıp, hakkıyla kazanmak Beşiktaş'ın karakteridir. Faul ile gol atan takım arkadaşına "böyle gol olmaz olsun" diyen, hakemin gol verdiği bir pozisyona müdahale edip "Kemal Bey top elime değdi, attığım gol şaibelidir. İptal etmeniz doğru olur" diyebilecek kadar emeğe ve hakka düşkün bir adamdır Hakkı Kaptan.

Beşiktaş, bir sevda meselesidir. Beşiktaş'a hiçbir şekilde küsülmez. Beşiktaş'ın yoluna kendini feda eden efsaneler bile Beşiktaş'a küsmemiştir.

Beşiktaş'ın müzesini silme doldurmasına rağmen bir maçta taraftar tepki gösterince "Bu formayı bana taraftar giydirdi. Şimdi onlar isteyince de çıkarırım" diyerek futbolu bırakacak bir Beşiktaş sevdalısıdır Baba Hakkı. Sevdanın yanında ne önemi var ki gururun?

Beşiktaş için elbette pek çok önemli isim vardır. Ama Beşiktaş'ın büyüklüğü kişilerden bağımsızdır. Beşiktaş'a emek veren kim olursa olsun, aslolan Beşiktaş'tır. Beşiktaş'ın golcüler Şenol ve Birol, Baba Hakkı'ya söz verdikleri sezonun sonunda sözlerini tutmayıp Fenerbahçe'ye gitmişlerdir. Baba Hakkı bunun üzerine "Şenollar, Birollar gider; Yusufklar, Sanlıklar gelir" demiş ve Beşiktaş'a emek vermeye gönüllü olanların ne kadar çok olduğunu bir kez daha hatırlatmıştır.

Camianın her bir üyesi Beşiktaş'a hizmeti ölçüsünde sevilir ve değer görür. Beşiktaş emeğin ve iyi niyetli mücadelenin değerini bilir. Tıpkı Baba Hakkı'nın Genç Süleyman'ı, Süleyman Seba'yı alnından öperken "alını öpülecek futbolcusun Süleyman" dediği gibi. Beşiktaş alını öpülecek oyuncuların, eli öpülecek başkanların takımıdır.

Beşiktaş'tan menfaat bekleyenler, Beşiktaş'ın felsefesini anlamamış demektir. Beşiktaş'a emek verirken tek gerekçe, bu koca çınarın bir yaprağı olmayı kabul etmektir. Baba Hakkı, vefatına yakın yaptığı bir röportajda "Herkes hizmet ettim ben. Gerek saha içinde gerekse saha dışında. Ama kendim selvi gibi kaldım ortalıkta. Selviler dibine ışık salmaz. Selviler öyledir." demiştir.

Evet biz hâlâ, vefatlarından yıllar sonra bile Şerefimizle oynayıp Hakkı'mızla kazanıyoruz. Bu isimlerin bıraktığı felsefeyi yaşatmaya gayret ediyoruz. Bu felsefeyle belki daha az kazanıyoruz ama büyüklerimize ve tarihe karşı mahcup olmuyoruz. Çünkü Hakkı Kaptan'ın hiç tanımadığı evlatlarına, bizlere çok hakkı geçti. Çünkü baba hakkı ödenmez.

Şimdi Hakkı Yeten Caddesi'nden maça intikal ederken, Kapalı'nın önünden geçerken bir düşünün Hakkı Yeten'i. Hakkı yetenlerin takımına gönül verdiğiniz için kendinizle gurur duyun ve Hakkı Yeten'e gönülden bir teşekkür edin. Emin olun hissedecektir. Cemal Süreya'nın Baba Hakkı için yazdığı sözleri iletip yazımı bitiriyorum.

"... Beşiktaş'a ne kaldı ondan? Tek kişiden kalabilen en çok şey... Bugün, Fenerbahçe'yi zaman içinde var olmuş birçok oyuncuyu yan yana koyarak tanımlayabiliriz. Galatasaray'ı da. Beşiktaş'ı yalnız onu düşünerek de açıklayabiliriz. Bu bir olay. Mutlaka adı olmalı..."

MILAN & *FFP* & *GALATASARAY*

Geçmişte 3 kez Şampiyonlar Ligi şampiyonu, 4 kez Avrupa Kulüpler Kupası şampiyonu, 5 kez UEFA Süper Kupa kazananı, 2 kez Kupa Galipleri Kupası şampiyonu, 1 kez UEFA Kulüpler Dünya Kupası şampiyonu olarak uluslararası birçok başarı kazanan, 18 kez Serie A'da şampiyon olan Milan takımı, son yıllarda büyük finansal problemlerle boğuşuyor. 2017'nin Nisan ayında "Rossoneri Sport Investment Lux" olarak 740 milyon Euro bedelle satın alan Çinli yatırımcılar da ünlü İtalyan kulübün zarar etmesine engel olamadılar.

Yazar: aquila_nera_

MİLAN&FFP&GALATASARAY

Oysa Milan, 2015 yılında UEFA ile yaptığı "gönüllü anlaşma"yla finansal durumunu düzeltmeyi ve eski başarılı günlerine dönmeyi istiyordu fakat işler arzulanıldığı gibi olmadı. Yeni Çinli sahipler, Milan taraftarları için yeni bir umut ışığı oldu. Nitekim Çinliler de Elliott Management'tan 303 milyon Euro'ya yakın bir kaynak sağlayarak hızlı bir başlangıç yaptılar. Gerçi bu paranın 200 milyon'a yakın bir kısmı Leonardo Bonucci, Andrea Silva, Hakan Çalhanoğlu gibi isimlerin transferi için harcandı.

Kadro güçlendirilmesine rağmen, başarı ve para girdileri beklenildiği gibi olmayınca Milan yönetimi, tekrar bir "gönüllü anlaşma" yapabilmek için birkaç ay önce UEFA'nın kapısını çaldı. Fakat finansal durumda herhangi bir iyileşme gerçekleşmediği için eli boş döndü. Mayıs ayında ise yeni bir "yapılandırma anlaşması" talep etmek için Nyon'a gitti Milan. UEFA'nın Mali Kontrol Komitesi olan CFCB, bu talebini reddederek Milan'a büyük bir şok yaşattı. UEFA'nın Milan'ın talebini reddetmesinin ana gerekçeleri şunlardı; yapılan finansal plana sadık kalınmaması, finansmandaki ve geri ödemelerde yaşanan büyük belirsizlikler, Milan'ın Berlusconi'den sonraki sahibi olan Yonghong Li üzerindeki belirsizlikler. UEFA sonuca ilişkin kararını Haziran ayı ortasında açıklayacağını bildirdi. Çünkü 28 Haziran'da oynanacak UEFA Kupası'nın ilk karşılaşması ile sezon açılacak ve kararın verilmesi için bir aydan daha kısa bir süre var. Top, şimdi UEFA'nın Yargılama Dairesinde.

MİLAN&FFP&GALATASARAY

Tüm bu olan bitenler, İtalyan basınında büyük yankı uyandırdı. Şimdi herkes Milan'a ne olacağını ve ne gibi bir ceza alacağını tartışıyor. Milan kulübü, bir ya da birden fazla ceza ya da kısıtlama alma tehlikesi ile karşı karşıya: Transfer yasağı ya da kısıtlaması, maaş ücretlerinin kısıtlanması gibi... En iyimser ihtimal düşünüldüğünde, Milan'ın UEFA Kupalarına katılacağı oyuncu listesine bir kısıtlama gelebilir; en kötü ihtimal ise Avrupa Kupalarından men edilmesi.

UEFA'nın açıklamasının ardından, İtalyan Futbol Federasyonu, Milan'ın olası ihracını göz önünde bulundurarak Atalanta ve Fiorentina'dan kupalara katılmak için gerekli belgeleri hazırlamasını istedi.

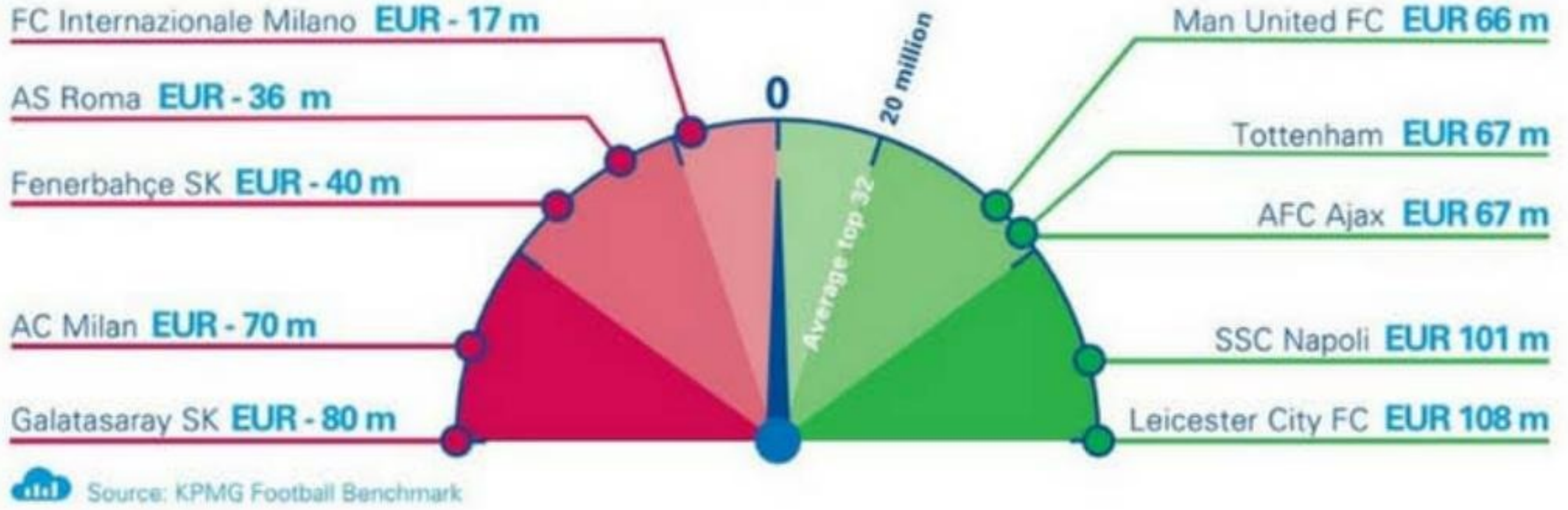
Avrupa futbolunda, İtalya ve Türkiye finansal açıdan en başarısız ülkeler olarak göze çarpıyor. KPMG Football Benchmark'ın verilerine göre en çok zarar eden kulüpler sıralamasında Galatasaray, 80 milyon Euro ile birinciliği kimseye kaptırmıyor. İtalya'da Avrupa Kupalarından men edilebilme olasılığı ciddi ciddi tartışılan Milan bile, 70 milyon Euro zararla ikinciliğe yerleşiyor. Avrupa'daki bir diğer gururumuz Fenerbahçe ise, 40 milyon zararla üçüncü sıradaki yerini sağlamlaştırıyor.

Galatasaray ve Milan'ın durumu arasında farklılıklar var tabii. Örneğin, Milan UEFA ile "gönüllü anlaşma" ve "yapılandırma anlaşması" yapmak istedi fakat her ikisi de UEFA tarafından reddedildi. Galatasaray reddedilmedi çünkü mali kriterlere uymadığı gerekçesiyle 2016-2017 sezonunda Avrupa'dan men edildi ve son üç raporlama döneminde ceza alan bir kulüp UEFA'ya "gönüllü anlaşma" öneremez.

Pre-tax profit/loss: Top 5 vs. Bottom 5 (EUR m)

Galatasaray Başkanı Mustafa Cengiz'in açıklamalarından yaptığım çıkarımlarla anladığım diğer farklılıklar şunlar;

- Milan, büyük ihtimalle "Teknokent" gibi projelerle yetkilileri dumura uğratıp, tuvalete bile gitmeden 2 saat 45 dakika süren bir "Slide SHOW" yapamadı.

- Galiba UEFA, Milan yetkililerini "fizikleri düzgün olduğu" için Nyon'a görüşmeye çağırıyordu, çünkü taahhüt edilenden (30 milyon Euro), 110 milyon Euro fazla zarar etmesine rağmen Galatasaray'a inanabildiler (toplam zarar 140 milyon Euro).

- Milan'ın renkleri arasında "sarı" olmadığı için "Yellow Friday" yapamadı ve bu büyük gelirden mahrum kaldı.

UEFA, bir UEFA Kupası ve Süper Kupa kazanan Galatasaray'ın bir "dünya markası" olduğunu gördü. Milan'ın yazının başında belirtilen kupaları dünya markası olmaya yetmedi.

- Milan'ın kararı önceden müjdelemek için UEFA'dan telefon açabilecek bir tanıdığı yoktu.

MİLAN&FFP&GALATASARAY

Sonuç; Ben, Haziran ortasında açıklanacak kararlar Milan ve Galatasaray'ın aynı cezayı alacağını ve bu cezanın men olmayacağını düşünüyorum. Bunun nedeni ise, bahsedilen kulüplerin mali durumları değil, FFP'nin ilkelerini darmaduman eden PSG.

FIFA ve UEFA ile çok iyi ilişkileri olan Katarlıların sahip olduğu Qatar Sports Investments tarafından 2012 yılında satın alınan Paris kulübü, son yıllarda sıra dışı bir yükseliş ve performans sergiliyor. Ibrahimoviç, Thiago Silva, Di Maria, Pastore, David Luiz gibi yıldızların ardından, son olarak geçen sene 222 milyon Euro bedelle Neymar'ı, 180 milyon Euro bedelle de Monaco'dan Kylian Mbappe'yi renklerine bağlayarak transfer piyasasını ateşe vermişti. PSG'nin fütursuzca transfere para harcaması ve yarattığı haksız rekabet doğal olarak Real Madrid, Bayern Münih ve Barselona gibi pastada payı bulunan Avrupa'nın diğer devlerini rahatsız etmeye başladı. Eğer PSG, Şampiyonlar Ligi'nden son 16'da elenmeyip kupayı kazansaydı, şu an Avrupa futbolunda çok farklı şeyler tartışılıyor olabilirdi. Yine de çatlak sesler ve UEFA üzerindeki baskı giderek artıyor.

Tüm Avrupa kulüpleri, oğlu PSG'nin patronu Katarlılarla birçok iş yapan UEFA eski Başkanı Platini'nin "ufak tefek hilelerini", şimdiki Fifa Başkanı, UEFA eski Genel Sekreteri Gianni Infantino'nun "göz yummalarını" yakından biliyor.

MİLAN&FFP&GALATASARAY

UEFA, PSG'ye bu sene de herhangi bir yaptırım uygulayamazsa, Milan ve Galatasaray da PSG kontenjanından yararlanacak ve bu işten karlı çıkacaktır. Çünkü bu cepheye Galatasaray ve Milan da katılmış olacak. Bu bağlamda, bilmem hatırlar mısınız, Milan'ın sahibi Yonghong Li'nin sağ kolu ve Milan'ın CEO'su olan David Han Li sürpriz bir şekilde İstanbul'a gelerek, Şubat ayında TT Arena'da oynanan Galatasaray-Antalyaspor maçını Mustafa Cengiz'in tahsis ettiği locadan izlemesi daha bir anlam kazanıyor. Oysa medyada FFP ile ilgili tek bir haber bile çıkmamış, bu sürpriz ziyaret birçok farklı nedene dayandırılmıştı.

Ben, bir Beşiktaşlı olarak, FFP yüzünden satılan Marcelo'muza ve tapusunu alamadığımız ve belki de bu yüzden bu seneki şampiyonluğu kaçırdığımız Aboubakar'a yanarım. Yazıyı bitirirken, sizlere hüzünlü bir şarkıyla veda ediyorum; Babutsa'dan geliyor "Yanayım Yanayım"...

Ufak Tefek Hileler

YAZAR: FULYA GÜRAY

Geçtiğimiz haftalarda, Michel Platini '98 Dünya Kupası'nda Fransa ve Brezilya'nın finale kadar karşılaşmaması için küçük düzenlemeler yaptıklarını itiraf etti. O dönemde Fransa-Brezilya finalinin herkesin hayali olduğunu hatırlatan Platini, Fransa dışında da birçok ev sahibinin bu "küçük" hilelere başvurduğunu söyledi.

4 Aralık 1997'de yapılan kura öncesi Brezilya ve Fransa hangi grupta olacaklarını biliyorlardı. Eğer Brezilya A Grubu'nu, Fransa da C Grubu'nu lider bitirirse bu iki ekip finale kadar karşılaşmayacaktı. Ki öyle de oldu; final maçında karşılaşan iki ülkenin mücadelesinde, gülen taraf, maçın kahramanı Zidane sayesinde, Fransa olmuştu.

UFAK TEFEK HİLELER

Platini'nin dediği gibi, bu küçük hileler sadece '98 Dünya Kupası'nda yapılmadı. '94 Dünya Kupası ev sahibi Amerika; Almanya, İtalya, Brezilya gibi ülkelerin ilk turda hangi şehirlerde oynayacağını kura öncesi belirlemişti. 2002 yılında ev sahibi Güney Kore ve Japonya kendileri ile beraber Fransa'nın da hangi grupta yer alacağını önceden ayarlamıştı. Almanya'nın ev sahibi olduğu 2006 Dünya Kupası'nda da tıpkı Platini'nin itirafı gibi Almanya A Grubu'nda Brezilya ise F Grubu'nda yer aldı. Gruplarını lider bitiren iki ekip finale kadar karşılaşmayacaktı ama Brezilya çeyrek finalde elenirken Almanya da kupayı üçüncü sırada tamamladı. Hedeflenen final gerçekleşmedi. Platini itirafına şöyle devam ediyor: "Ev sahibi olmanın avantajını kullandık, 6 yıl boyunca bu organizasyona ev sahipliği yapmak için uğraştıktan sonra ufak tefek hileler elbette yapacaktık." Eski FIFA başkanı Sepp Blatter ise bu yapılan düzenlemeye hile demenin doğru olmadığını düşünüyor: "Sonuçta tüm maçlarını kazanmaları gerekiyordu, hile kelimesi doğru değil. Bu, sadece organizasyon yetkilileri tarafından yapılan bir düzenleme..."

Şimdi gelelim asıl meseleye... Tesadüf müdür bilmem Platini'nin uzun süren sessizliğini bozduğu bu itiraftan sadece 3-4 gün sonra Fransız Le Monde gazetesinde, İsviçre Mahkemesi'nin Platini'yi akladığına dair haber yayınlandı. 2015 yılında aldığı cezadan beri kendi deyimiyle "normal" insanlar gibi yaşayan, pek sesi çıkmayan Platini, bir anda hem yaptığı açıklama hem de davadaki gelişmelerle gündemin merkezine oturdu.

UFAK TEFEK HİLELER

Cezayı unutanlar ya da hiç bilmeyenler... Hazırsanız başlıyoruz.

Her şey Mayıs 2015'te başladı. 29 Mayıs'ta FIFA Başkanlık seçiminden sadece iki gün önce, dönemin başkanı Sepp Blatter de dahil FIFA'nın 7 yetkilisi yolsuzluk soruşturması kapsamında İsviçre'de gözaltına alındı. Yeniden başkan seçilen Blatter, birkaç gün sonra, 2 Haziran'da görevinden istifa etti. Yapılacak yeni seçimin adaylarından biri de Michel Platini oldu.

Ancak bir yandan da soruşturmanın kapsamı genişliyordu: Blatter'in 2011 yılında Michel Platini'ye 2 milyon İsviçre Frangı (yaklaşık 1.8M Euro) verdiği ortaya çıktı. Her ne kadar ikili, bu paranın Platini'nin Blatter'e verdiği danışmanlık hizmetinin karşılığı olduğunu belirtse de paranın 2011 seçimlerinden hemen önce aktarılmış olması akıllarda soru işareti bırakmıştı. İkili hem gerekli belgeleri gösteremedi hem de tatmin edici açıklamalar yapamadı. Zaman aleyhlerine işliyordu.

Olaya, FIFA Etik Kurulu da dahil oldu ve 21 Aralık 2015'de Blatter ve Platini'ye 8 yıl futboldan men cezası verildi. Bu ceza sonrası, Platini FIFA Başkanlık adaylığını çekti. 24 Şubat 2016'da her iki ismin de cezası 8 yıldan 6 yıla indirildi. Daha sonra CAS'a yapılan itiraz sonucunda, 9 Mayıs 2016'da ceza 6 yıldan 4 yıla kadar düşürüldü.

Platini ise, Aralık 2017'de Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvurarak CAS ve FIFA'nın tüm yaptırımlarına itiraz etti. Bu süreçte dostlukları bozulan Platini ve Blatter soruşturma boyunca ortak hareket etmeyi tercih etmediler. Blatter sürecin

UFAK TEFEK HİLELER

yavaş ilerlemesinden şikayetçi olsa da Platini'nin başkanlık seçimi yüzünden acelesi olduğunu düşünüyordu: "Birlikte hareket etseydik kesinlikle daha güçlü olurduk, özellikle de FIFA Etik Kurulu karşısında. Ancak onun acelesi vardı...

Karakterlerimiz çok farklı. Halbuki benden neredeyse 20 yaş daha küçük, geri dönmek için vakti olacak."

Geçtiğimiz hafta ise İsviçre Savcılığı, Platini'nin aklandığını, avukatına yolladığı mektup ile, bildirdi. Le Monde gazetesine konuşan Avukat Vincent Solari: "Platini tamamen suçsuz. Bu konuyla bir bağlantısı olmadığı anlaşıldı. Kendisine karşı bir suçlama kalmadı." açıklamasını yaptı. İki buçuk yıl beklemeden sonra davada Platini'nin lehine önemli bir gelişme yaşanmıştı.

Le Monde'a konuşan Platini: "Neredeyse üç yıldır suçsuz olduğumu söylüyorum, gerçeklerin ortaya çıkacağını biliyordum. Ancak suçsuz olmanıza rağmen suçluymuşsunuz gibi gösterilmek hiç de kolay değildi." açıklamasını yaptı. Diğer yandan bu gelişme Sepp Blatter için de iyi haberdi: "Onun için mutluyum, bu kararın benim açımdan da iyi olduğunu düşünüyorum..."

Peki şimdi ne olacak? Gözler FIFA'da...

Platini ilk günden beri yaşadıklarının siyasi bir tuzak olduğunu düşünüyor. L'Equipe gazetesinde yayınlanan röportajında şunları söylüyor: "Başta 8 yıllık olan ceza önce 6, sonra 4 yıla kadar düşürüldü. Herkes anladı: FIFA Başkanı olmamı istemediler..."

UFAK TEFEK HİLELER

Mahkeme tarafından haksız bir ödeme olmadığı kesinleşti, umarım FIFA'nın cezasını kaldıracak kadar cesareti vardır."

Ancak önemli bir nokta var. Haziran 2019'da yeniden FIFA başkanlık seçimi gerçekleşecek. Platini de bunun farkında: "4 yıl önce başkan olmamam için beni 'öldürenlerin' bu gelişmeden memnun olduklarını düşünmüyorum. Ne olacak bilmiyorum, artık FIFA'da iletişimde olduğum biri yok." Adaylık konusunda ise temkinli yaklaşan Platini, adım adım ilerlemek istiyor. Dava tamamen kapandıktan sonra düşünmek için zamanı olacağını düşünüyor.

Son dönemdeki gelişmelere rağmen, bu davanın netlik kazanması ise oldukça zor görünüyor. Le Monde gazetesinin aktardığı gelişme sonrası hem İsviçre Mahkemesi hem de FIFA yetkililerinden teker teker açıklamalar geliyor. İsviçre Mahkemesi sözcüsü, Platini'nin tanık olduğu bu davanın tamamen kapanmasının mümkün olmadığını dile getirdi. Eski Fransız oyuncunun avukatı ise, müvekkilinin Blatter davası kapsamında tanıklık yapabileceğini ancak herhangi bir ceza almasının mümkün olmadığını yineledi.

Olayın asıl karışık olduğu taraf FIFA gibi duruyor. FIFA yaptığı açıklamada, Platini'nin, FIFA'nın ahlak kurallarına aykırı davrandığı için ceza aldığını, İsviçre yasaları ile FIFA'nın ahlak kurallarının bir olmadığını belirterek sürecin daha devam edeceğinin sinyallerini verdi: "Herhangi bir yasa ihlali yapmadan, FIFA'nın etik kurallarına aykırı davranıldığı için hem FIFA'dan hem de CAS'dan

UFAK TEFEK HİLELER

ceza alınabilir." Konu ile ilgili konuşan spor hukuku uzmanları da Platini'nin İsviçre Mahkemesi tarafından aklanmasının FIFA'nın cezayı kaldırması için yeterli olmadığını düşünüyor.

Standart Dergi'de daha önce İsviçre mahkemeleri tarafından PSG Başkanı Nasser Al-Khelaifi'ye açılan yolsuzluk soruşturmasından bahsetmiştik. Ekim 2017'den beri somut bir gelişme yaşanmayan davada olduğu gibi Platini dosyası da oldukça yavaş ilerliyor. Üstelik davanın tüm noktaları şeffaf bir şekilde kamuoyu ile paylaşılmıyor. Dolayısıyla Platini davasının ne şekilde ilerleyeceğini öngörmek gerçekten çok zor. Her ne kadar Platini "Top artık benim ayağımda" dese de "top yuvarlaktır, belli olmaz", süreç için yapılacak en iyi yorum gibi görünüyor. Bekleyip görelim...

(Bu yazı Anderson Talisca'nın Çin transferi açıklanmadan önce İngiltere'ye gideceği düşünülürken yazılmıştır.)

TALISCA'NIN VEDA MEKTUBU

"Ben Anderson Souza Conceição. Duymuşsunuzdur, Brezilya'da golcüler lakaplarıyla anılır. Bana uzun ve eğik fiziğim fasulye sırığı lakabını kazandırdı ve bu sayede beni 'Talisca' olarak tanıdınız. Ülkenizde kaldığım süre boyunca imza attığım takımın renkleri gibi siyahı da beyazı da yaşama şansım oldu. Giderken söylemek istediğim bir kaç cümle içimde kalmasın istedim..."

Yazar: Caner Demircan

TALISCA'NIN

VEDA MEKTUBU

Büyük Beşiktaş taraftarı:

İki yıl önce Portekiz'deki taraftarlarla yaşadığım kötü tecrübeden sonra sizlerle tanışmak ilaç gibiydi. Eşim ve kızım ile birlikte Türkiye'de vakit geçirirken kendimi sizin sayenizde güvende hissettim. Müziğe olan ilgimi paylaştığım videolardan fark etmişsinizdir. Kulağımda daima maçlarda söylediğiniz eşsiz besteleriniz yankılanacak. Futbol sayesinde bu kadar fazla sevgi kazanabileceğimi görmek beni kendi geleceğim için daha fazla umutlandırdı. Yaşadığımız şampiyonluk ve Avrupa başarılarına yaptığım katkılarla sevginize biraz olsun karşılık verdiğimi düşünüyorum.

Zaman zaman bana kızdığınız maçlar da oldu mutlaka. Gol atamadığım zamanlarda ya da asist sayımın az olması sebebiyle eleştirildiğimi gördüm. Her oyuncu her maçta mükemmel olamıyor maalesef ve ben buraya gelmeden önce de asistten çok şutu düşünen bir oyuncuydum, bu takıma gelmeden önce benim özelliklerimin neler olduğu biliniyordu. Eleştirilmek daha iyiye aramak adına güzel bir şey ama keşke futbolla ilgili eleştiri yaparken bunu insanların futbol dışındaki hayatlarını işe dahil ederek yapmasaydınız. Boş zamanlarımda konsol oyunlarında bol bol futbol oynuyorum çünkü ben futbolla yaşayan bir insanım. Eminim farklı bir hobim olsaydı bu defa o göze batacaktı. Maçlarda sonuca ulaşamadığımız zamanlarda keşke fazla konsol oyunu oynamamı bahane etmek yerine sahada nelerin yanlış olduğunu irdeleyeseydiniz. Gollerden sonra kendime has dans figürlerimle sizleri gülümsetmeyi.

TALISCA'NIN

VEDA MEKTUBU

maçlardan sonra tüm tribünlere hükmedercesine üçlü çektirmeyi ve skor ne olursa olsun her zaman güven veren bir destek gücün varlığından emin olmayı çok özleyeceğim.

Sevgili Öğretmenim Şenol Güneş;

Buraya gelirken bir Türk teknik adamla çalışmak nasıl olacak diye tereddütlerim vardı ama takımdaki Brezilyalı arkadaşların anlattıkları şeyler tüm korkularımı sildi. Her çocuğun hayatında unutamadığı öğretmenleri vardır, ben de Brezilya milli takımının dikkatini çekecek kadar parlamamı sağlayan öğretmenimi asla unutmayacağım. Sınıfın yaramaz çocuğu olduğumun farkındayım. Takım yeterince pres yapmadığı zaman "orta saha! orta saha!" diye bağırırlarında takıma daha fazla yardım etmemi istiyordun. Zaman zaman pas tercihlerim konusunda da seni kızdırmış olabilirim. Kolay sinirleniyor olsan da bunların tamamının tek sebebi, bizim daha başarılı olmamızı istemendi. Zamanla bu eksiklerimi giderebilirim senin emeklerin sayesinde olacak. Transfer olacağım takımda atacağım gollerden sonra ben yine arada bir dizlerimin üstünde kulübeye doğru kayarak sevineceğim. Ama kulübedeki adamın senin kadar içtenlikle gelerek alnımdan öpeceğini sanmıyorum.

Sayın Türk Spor Basını Mensupları;

Biliyorum işiniz gereği bazı şeyleri yapmanız söyleniyor ve her gün gazeteleri doldurmanın en kolay yolu gerçek olsun ya da olmasın haberi uydurmak. Araştırmak ya da daha farklı içerikler

TALISCA'NIN

VEDA MEKTUBU

retmek aklınıza gelmiyor çünkü bu iŖ hem maliyet hem de risk içeriyor. Ama seçtiğiniz yolda kalite sürekli aynı seviyede kalacak. Altyapıda beni gıpta ile izleyen çocuklara gerekli önemi gstermediğiniz ve onlarla röportaj yapıp dertlerini dinlemediğiniz sürece benim gibi oyuncuların bonservislerinin ne kadar fazla olduğuyla ilgili haberler yapmaya devam edeceksiniz. Oyuncunun takım arkadaŖıyla girdiği tartiŖmaya senaryo üretip kavga sahneleri yazmaya odaklandiğınız sürece o oyuncunun aylar öncesinde hatta devre arasında Avrupa'nın büyük bir ekibiyle anlaŖtıėı haberini ıskalamaya devam edeceksiniz. KeŖke takım arkadaŖımın eŖinin makyajsız halini fotoğraflamaya alıŖırken harcadığınız çabayı spor sayfalarına zgn içerikler üretmek için de harcasanız. Belki o zaman buradan ayrılan oyuncular sizin yazdıklarınızı Avrupa'ya gittiklerinde de okumaya devam ederler.

Sevgili Rakip Takım Oyuncuları;

Biroėunuzun iten içe sizin takımınızın oyuncusu olmamı istediğinizi, takımınızda topa benim gibi vurabilen oyuncu olmadığı için bunun eksikliğini hissettiğinizi biliyorum. Bunu yaŖattıėım için gururluyum, demek ki görev aldığım süre içerisinde iŖimi iyi yapmıŖım. Her takımın birbirine karŖı üstün gelen farklı özellikte oyuncuları olması bu iŖin doğasında var. Ancak bu rekabeti yaŖarken keŖke tüm rakiplerin amacı futbolu gzelleŖtirmek olsaydı. Bilmiyorum farkında mısınız ama g dengesini kurabilmek için iyi olanı aŖaėıya çekmeye alıŖmak liginizdeki kaliteyi dŖryor. Avrupa'nın en gözde takımlarından birine gittiğimde oradaki dünya

TALISCA'NIN

VEDA MEKTUBU

yıldızlarıyla yapacağım sohbetlerde konu mutlaka Türkiye'de yaşadığım tuhaflıklara gelecektir. Karnıma gelen uçan tekmeye hiç bir kart verilmemesi ya da başka bir maçta benim ayağıma basıldığı halde benim kart görmem ve bundan dolayı çok önemli bir derbi maçta cezalı duruma düşmem gibi olayları duyduklarında sadece ülkenizdeki hakemlerin yetersiz olduğunu düşünebilirler. Ama maçta rakip oyuncuyla girdiğim diyalogdan dolayı adliyeye çağrıldığımı ve ifade vermek zorunda bırakıldığımı duydukları zaman bu durum oradaki dünya yıldızı takım arkadaşlarımda Türkiye'ye karşı olumsuz bir önyargı sebebi oluşturabilir. Belki de yıllar sonra kendi takımımıza gelmesi muhtemel bir dünya yıldızının fikrinin değişmesine sebep oldunuz. Keşke karşınızdakinin batacağını düşünerek açtığınız deliklerin tüm gemiye zarar verdiğini ve içerisinde sizin de olduğunuzu fark edebilseniz. Keşke sadece bu oyunun kuralları ile yarışa dahil olsanız...

Uzarlarda olsam da beni izlemeye devam edin çünkü ben kendi tarzımda atacağım gollerle futbolu güzelleştirmek için elimden geleni yapmaya devam edeceğim. Kim bilir belki yine yolumuz kesişir. Belki o zaman hem sizler hem de ben daha gelişmiş durumda oluruz.

Hadi son defa; Doksan dört numaralı formasıyla, Andersoon...!"

Konjonktür

YAZAR: SEFA ÖZÇELİK

Tarih biliminin birinci önceliği; olayları, yaşandığı döneme ve o dönemin şartlarına göre yorumlamaktır. Çoğu zaman haksız, hukuksuz ve etik dışı şeyleri anlaşılabilir kılmak maksadıyla kullanılan “konjonktür” kelimesi de sıklıkla; “O gün şartlar öyleydi, ne yapalım şeytana uyduk” denilemediği için kullanılır. İnsanlar bazen tek başlarına, bazen de toplu halde saçmalarlar. İnsan hata yapar. Olgunluk, yapılan hatayı fark edip yüzleşmekle olur.

Bugün belli bir yaşın üzerindeki çoğu insan yıllar önce Kenan Evren'e destek verdi (1982 Anayasası, % 91.4 Evet oyuyla kabul edilmişti). Biraz daha güncel olmak gerekirse; yakın tarihte milyonlarca insan Jet Fadıl'a, Yıldırım Demirören'e ve/veya Aziz Yıldırım'a destek verdi. Yine bu insanların önemli bir kısmı yaptıkları bu seçimlerin sonuçlarından pişman ve rahatsız oldular (Adolf Hitler'i destekleyen insanların içinde dahi hiç suç işlememiş, masum insanlar vardı). Demek istediğim şu; olayları kendi aklınızla değil de gazetelerin manşetleri ile değerlendirirseniz yarın gazeteler satıldığında siz de satılmış olursunuz. Bugün ana akım medyadaki vasatlığın sebebi okur kitlesinin okumayı, düşünmeyi sevmiyor oluşudur. Bu yüzden medya çoğunluğun hoşuna gidecek şeyleri yazıp kolaya kaçıyor. Yani evet, bizim dinazor duayenlere göre konjonktür böyle gerektiriyor. Zaten ortalık karışık...

Yaptığınız seçimler karakterinizi değiştirmemeli, karakteriniz yaptığınız seçimleri değiştirmeli.

Pekala, konumuz nihayetinde futbol. Yaklaşan erken seçim bu sezon lig ve kupa şampiyonluğunun kaderini etkileyecek değil ya. Değil mi? Öyle saçmalık mı olur? Hangi çağdayız?

Olaylardan çok verilen tepkiler karşısında hayrete düşüyorum. Hep beraber aynı şeylere bakıp bambaşka şeyler görüyoruz. Kıytırık bir kupa maçı için insanların insani değerlerden taviz vermeleri mide bulandırıcı. Mağduriyet yarıştırmamanın geçer akçe sayıldığı tuhaf bir ambiyans oluşturuldu ve herkes en mağdur olduğuna ikna etme peşinde. Ağlamayana meme yok. Bir Beşiktaşlı olarak "yahu gerçekten görmüyor musunuz?" diye şaşkın şaşkın sağa sola bakınmaktan yoruldum.

Niyetini olmasa da mesleki yeterliliğini takdir ettiğim bir spor yorumcusu "Hem en güçlü hem en mağdur olunmaz" demişti

Beşiktaş ligin en güçlü kadrosuna, en iyi yönetim, taraftar ve stadına sahip olsa da politik anlamda rakipleri kadar güçlü değil. Zaten biz Beşiktaşlı olarak siyaseten kollanmayı ar sayarız. Üslubumuz saha içinde güçlü olmayı ve daima dik durmayı gerektirir.

Daha önce de bahsetmiştim; futbol güzel bir oyundur. Sahada oynanmalıdır. Futbolu politikaya alet ederseniz sonunda insanlar birbirine girer ve kaybeden futbolu politikaya alet edenler olur. Böylesine gergin bir ülkede basın, sabah akşam tarafları birbirine düşürmek için mesai harcarsa kısa vadede artan tirajlar, reytingler uzun vadede onların da sonu olacaktır.

“Önce seni yok sayarlar,

Sonra sana gülerler,

Sonra seninle kavga ederler,

Sonra sen kazanırsın”

—Mahatma Gandhi

Apaçık.

Şu an 3. aşamadayız.

Beşiktaş'ta Giderler Gelirleri Salladı

Merakla beklenen ve 2 milyar TL'yi aşıp aşmadığı tartışılan Beşiktaş'ın borcu, 19 Mayıs 2018'de yapılan Mali ve İdari Genel Kurul'da açıklığa kavuştu ve 1.835.018.982 TL olarak ilan edildi. Borç konusunda dikkat çeken iki kalem var. Banka ve faktoring kuruluşlarına olan borçlar 911 milyon TL olup, devlete olan vergi borçlarının da 290 milyon TL'ye ulaştığı görülmektedir.

GÖKHAN TIRYAKI

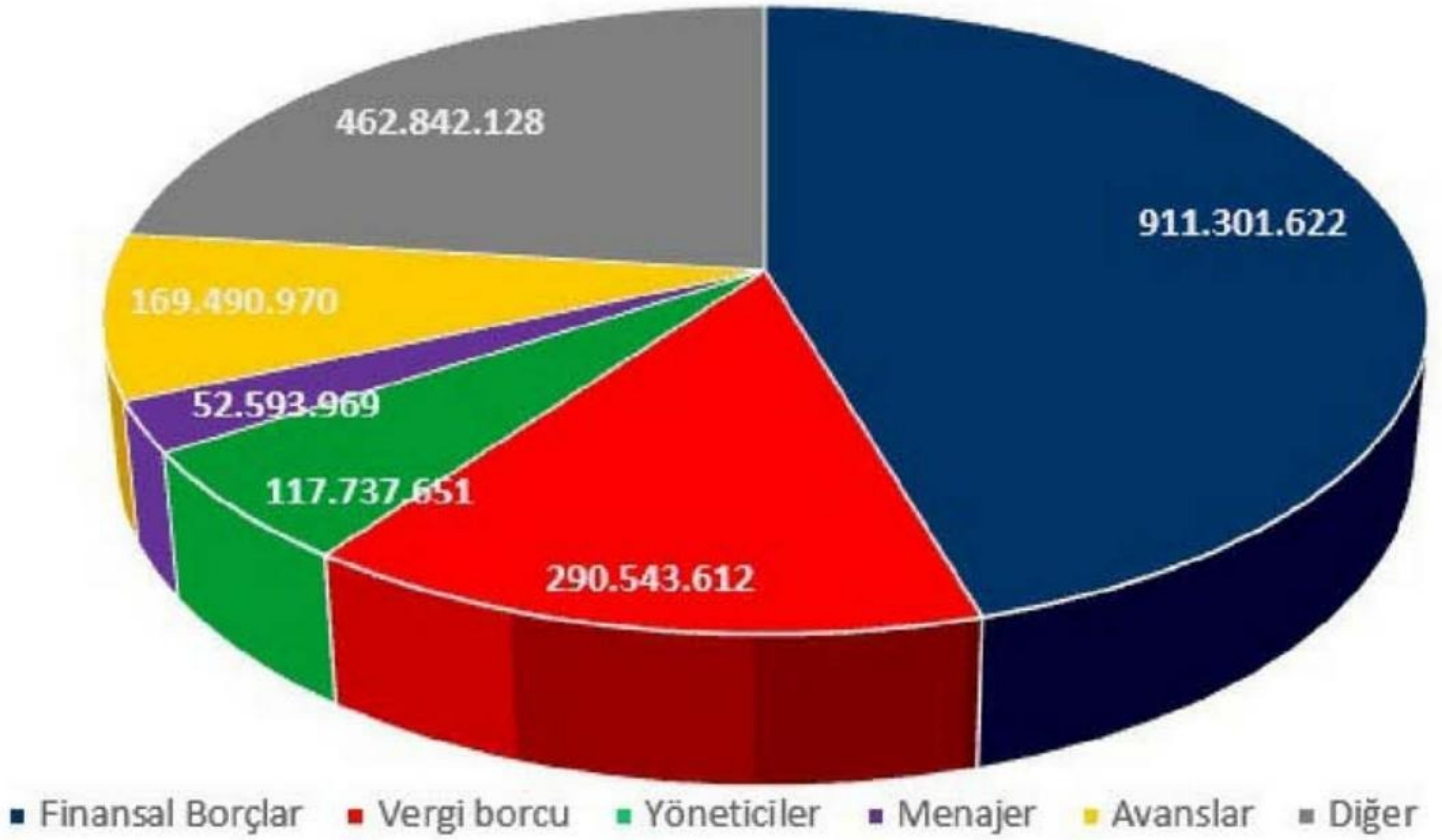
Borcun yanında Beşiktaş'ın mali durumunda dikkat çeken bir diğer husus 228 milyon TL olarak gerçekleşen zararı oldu. Beşiktaş'ın gelirlerinin son bir yılda %43 artarak 556 milyon TL'den 796 milyon TL'ye yükseldiği görülmektedir. Gelirlerdeki artışın detaylarına baktığımızda Şampiyonlar Ligi, Kartal Yuvası ve sponsorluk gelirlerindeki artışlardan meydana geldiğini söyleyebiliriz. Gelirlerin detayını bir sonraki sayfadaki tabloda görebiliriz. Şampiyonlar Ligi'nde yakalanan başarıyla Avrupa (UEFA/Şampiyonlar Ligi) gelirleri bir önceki yıla göre ikiye katlayarak 110 milyon TL artış göstermiş ve 208 milyon TL'ye ulaşmış durumda. Bu gelir Türk futbol tarihinde bir yıl

içerisinde Avrupa'da kazanılmış en yüksek gelir rekoru anlamına gelmektedir. Gelirlerde bir önceki yıla göre 39 milyon TL (%47) artışla ürün satışları da dikkat çeken bir kalem olarak görülmektedir. Ürün satışlarının son beş yılına baktığımızda ise 2013 yılı gelirleri olan 33,5 milyon TL'den 121 milyon TL seviyesine geldiğini görmekteyiz. Peki, bu rekor gelirlere rağmen Beşiktaş neden bu kadar zarar ediyor? Aslında bu sorunun cevabı sadece Beşiktaş JK için değil diğer kulüpler için de aynı sonuca ulaşmakta. Kulüpler mevcut borçlarını ödeyemediklerinden borçlarını ödeyebilmek için tekrar borçlanıyorlar. Bu sebeple borç kartopu misali sürekli katlanarak büyüyor. .

Önceki dönemlerde borcun nasıl azaltılacağı ve/veya nasıl bitirilebileceği tartışılırdı. Günümüzde ise bu durum yerini daha vahim olan "borcun artış hızı nasıl kontrol edilebilir" seviyesine bırakmıştır. Borcu kontrol etmek, dahası kulüplerimizi yönetebilmek için öncelikle planlı ve hatta şeffaf olmamız gerekmektedir. Beşiktaş JK verilerine günümüzde ulaşabilmek geçmişe oranla çok daha iyi konumda olmasına rağmen hala yeterli düzeye erişememiştir. Peki, kulüpler borçlarını kapatabilmek veya borç artış hızlarını yavaşlatabilmek için ekstra gelir yaratmalı mıdır? Sanıyorum bu soruya kimse hayır yanıtını vermez. Ancak Beşiktaş özelinde yine tüm kulüplerimizin bir fotoğrafını çekmek

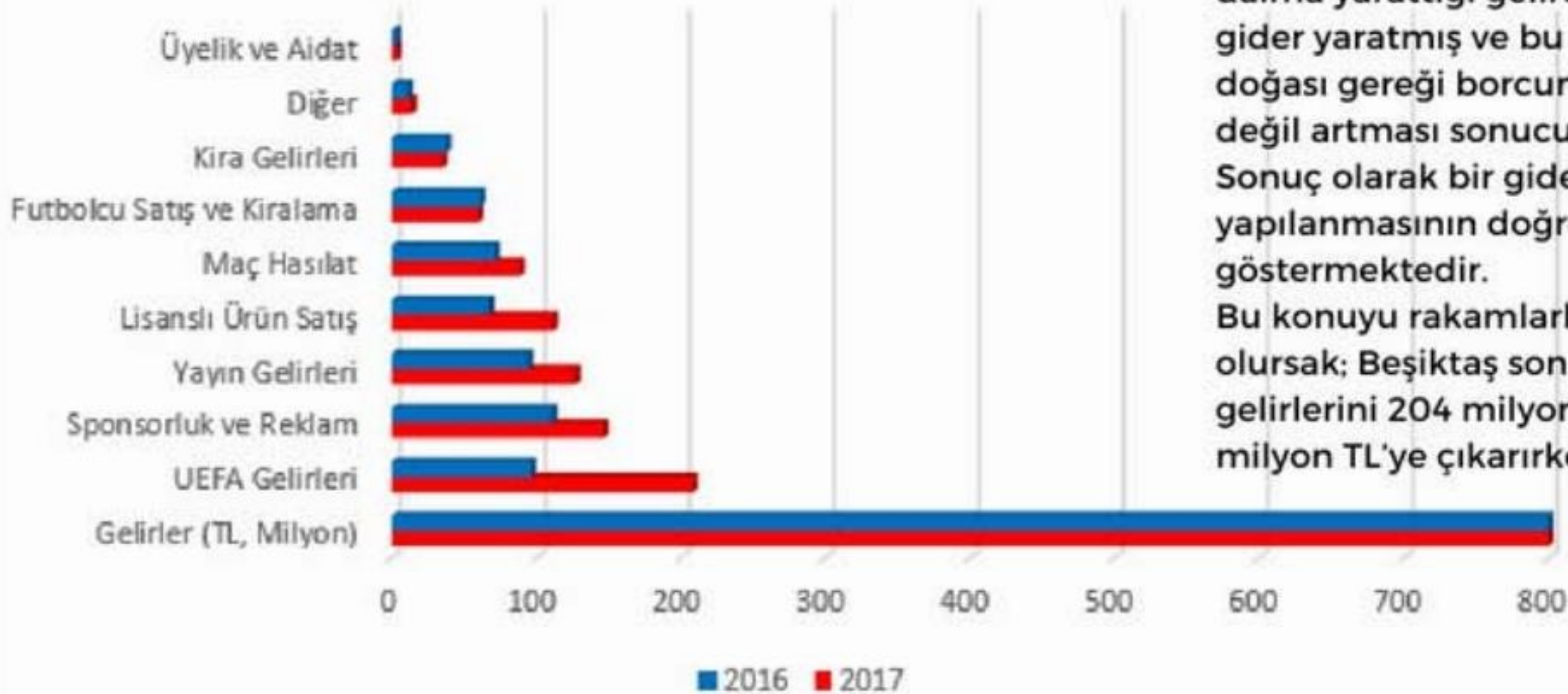

31.12.2017 Borç Dağılımı

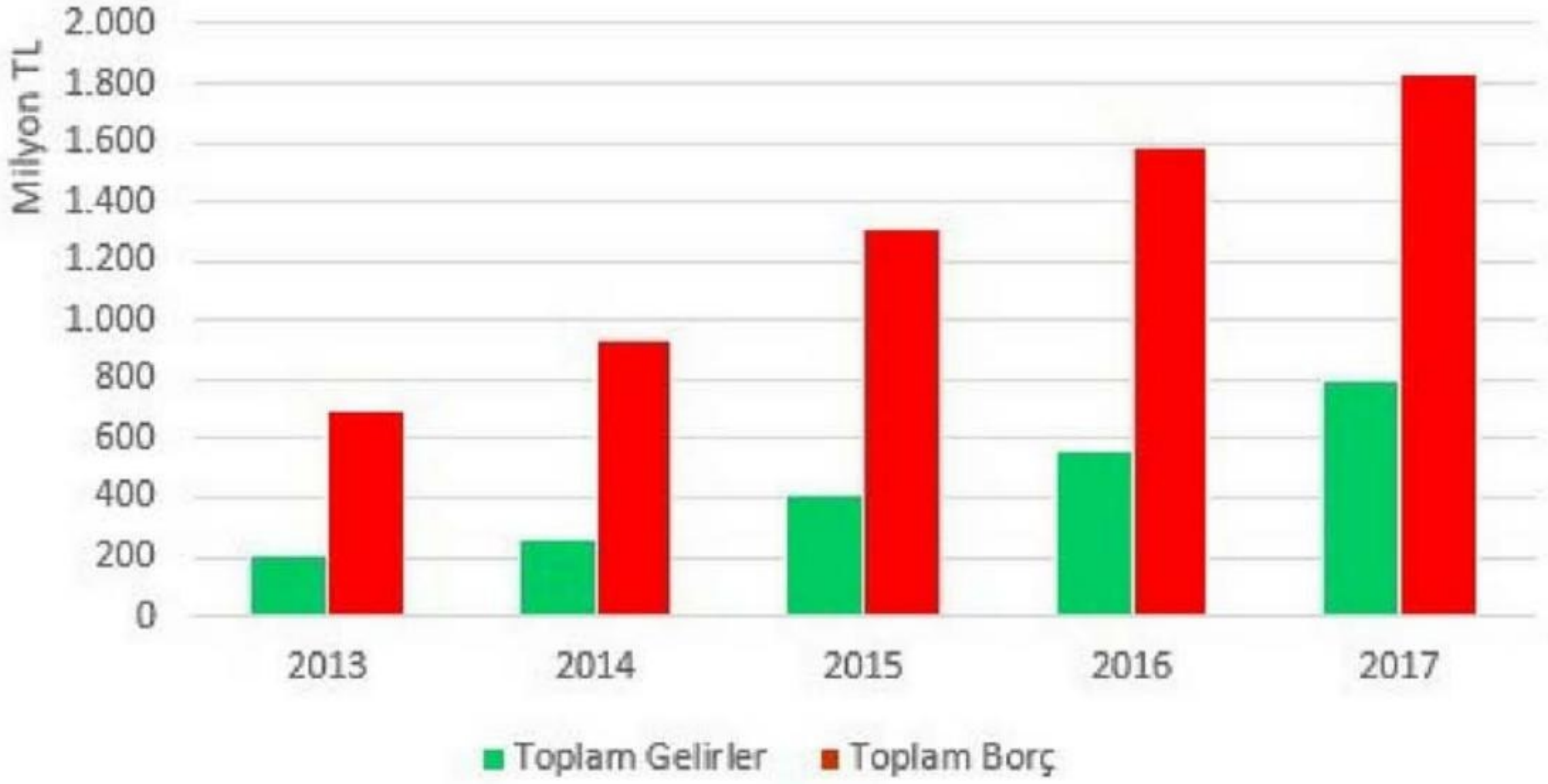
gerekirse bu konuda asıl dikkat edilmesi gereken noktanın atlandığını görmekteyiz. Bu konuda en büyük sorun, yaratılan ekstra gelir için katlanmak zorunda kalınan giderler. Beşiktaş'ın geçmiş yıl verileriyle yaptığımız analizde daima yarattığı gelirden daha fazla gider yaratmış ve bu da haliyle işin doğası gereği borcun azalması değil artması sonucuna varmış. Sonuç olarak bir gider kontrolü yapılanmasının doğru işlemediğini göstermektedir. Bu konuyu rakamlarla açıklayacak olursak; Beşiktaş son beş yılda gelirlerini 204 milyon TL'den 796 milyon TL'ye çıkarırken borcunu

Gelirler

Gelir/Borç Endeksi

borcunu 690 milyon TL'den 1.835 milyon TL'ye çıkardığını görüyoruz. Gelirler 591 milyon TL artarken, borç 1 milyar 115 milyon TL artış göstermiş. Burada tekrar Şampiyonlar Ligi gelirlerinin önemine dikkat çekmek gerekiyor. Son beş yıllık periyotta sadece 2017 yılında gelir ve gider rakamlarının birbirlerine çok yakın olduğu görülmekte. 2017 yılı rakamlarına baktığımızda; 239 milyon TL gelir artışının yanında 249 milyon TL'lik borç artışı meydana gelmiştir. (Son beş yılın rakamları yukarıdaki grafikte.) Beşiktaş'ın 2017 yılına özet olarak baktığımızda gelirlerdeki büyük artışa rağmen borç gelirin çok üzerinde artış göstermiştir. Beşiktaş yönetiminin finansal açıdan en başarılı olduğu konunun gelirleri

arttırmak olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Bunun yanında, gider kontrolünde ise aynı şeyi söylemek mümkün olmamaktadır. 1,8 milyar TL olan borcun, son denetleme kurulu raporu ve döviz kurlarının da artışını göz önünde bulundurduğumuzda 2 milyar TL'yi aştığını söyleyebiliriz. Ülke ekonomisinin de mevcut durumunu düşündüğümüzde, bütçeye önem vermek ve bütçe disiplini sağlamak hayati önem taşımaktadır. Beşiktaş yönetiminin de bu konuya önem vermesi ve bu konuda adımlarını acilen atması gerekmektedir.

BEŞİKTAŞ'IN BAKÜ YOLU

IĞDIR BJK

Beni az çok tanıyan, takip eden kardeşlerimiz Azerbaycan'ı ayrı sevdiğimi, Kafkas kültürüne ve o toprakların samimiyetine inanan bir yapım olduğunu bilir. Annemin memleketinin Iğdır olması, Azerbaycan'a bağlı Nahçıvan Özerk Cumhuriyeti sınırına ve Hasret Köprüsü'ne bir adım yakında olmam ve birçok Azerbaycanlı dostumun, kardeşimin olması belki de bu bağı kuvvetlendiriyor.

"Gardaş" ülke, "Can Azerbaycan"da Beşiktaş'a olan ilgi ve alakanın ne kadar büyük olduğunu belki de bu sayede daha iyi anlayabiliyorum. Geçtiğimiz sezon Beşiktaş ve Qarabağ kulüplerinin Şampiyonlar Ligi macerası da tam bu aşamada örtüştü gibi. Özellikle Azerbaycanlı kardeşlerimizin "Şampiyonlar Ligi'nde iki takımımız var" diyerek Beşiktaş'ı da sahiplenmesi bu kardeşliği pekiştirdi. Başkanımız Fikret Orman'ın sık sık dile getirdiği Çin açılımı söylemi, UEFA Kupası programı nedeniyle zora girmiş gibi görünüyor, lakin 2018-2019 UEFA Kupası finalinin Bakü Olimpiyat Stadı'nda oynanacak olması ve Süper Kupa finalinin de Vodafone Park'ta olması münasebetiyle

Şenol hocamızın "kader yazmıştı bir kere" sözünü aklıma getirdi.

Ligi, malum düzende dördüncü bitirdiğimiz sezonun belki de yüz yılda bir olabilecek muazzam senaryosu yazılıyor gibime geliyor. Sezonu erken açacağız bu belli oldu. Özellikle bu sezon açılmadan Azerbaycan'daki kardeşlerimizi de düşünerek Qarabağ kulübü ile Azerbaycan Bakü Olimpiyat Stadı'nda yapılacak bir hazırlık maçının bu kardeşliğimizi daha da pekiştireceğini düşünüyorum.

Şenol Güneş hocamızın da yaptığı bir açıklamada "Biz Azerbaycan ile biriz zaten" söylemi beni bu konuda umutlandırıyor. Evet, program sıkışık olabilir, bazı ufak tefek engeller olabilir ama yapılacak bu organizasyonun maddi ve manevi getirileri sanıldığından çok daha büyük olacaktır. Hatta Azerbaycan takımları ile her sezon bir maç yaparak bu işi daha da büyütebiliriz...

UEFA Kupası finalinin Bakü'de olması, Süper Kupa Finalinin Vodafone Park'ta olması tesadüf olamaz...

"İnanç işleri kolaylaştırmaz, ama mümkün kılar".

#RoadToBakü #İNANIYORUZ

Beşiktaş'ın 2-1 önde götürdüğü maç yarıda kaldı

BEŞİKTAŞ ŞAMPİYON...

● Siyah-Beyazlıların Eskişehirspor önünde Ziya'nın ayagından kazandıkları 2. golün sonra olaylar çıktı... Yan hakem hapşırından yaralandı, saha kargaşa

● Beşiktaş'ın golü de Ziya attı...
Eskişehirspor'un tek sonucu ise farklı sonuçlandı...

Trabzonspor, Adanaspor'u tek golle yendi: 1-0

● İlk yarı golü Trabzonspor'un Adanaspor'u tek golle yendi: 1-0

Galatasaray, Diyarbakırspor'u 2-1 yendi...

● Galatasaray'ın Diyarbakırspor'u 2-1 yendi...

● Galatasaray'ın Diyarbakırspor'u 2-1 yendi...

● Adana Demirspor ile Zonguldakspor berabere kaldılar: 1-1

● Gaziantepspor, İzmir'de Göztepe'yi 3-0 yendi

● Sakaryaspor, A. Gücü'nü Ömer'in golü ile yendi: 1-0

● ESEM Sport

● ESEM Sport

● ESEM Sport

BEN ŞAMPİYONLUK AYIRMAM...DA

İLKER PIRLANT

Çoğu taraftarın bir favori şampiyonluğu vardır, kimi 100. yıldaki şampiyonluğu tepeye koyar, kimi namağlup, kimi namabet olunanı.

Ben şampiyonluk ayırmam, biraz abartılı olacak ama evlatlarını ayıramayan bir baba gibi...
1957 ve 1958 sahadan sonra bir de hukuki mücadeleyle elde edilmiştir, 1960 çift devreli-deplasmanlı-küme düşmeli ilk Türkiye ligidir, 1966 ve 1967 uzun bir özleminden önce kazanılan son şampiyonluklardır, 1982 onbeş senelik özlemi gidermiştir, 1986 onbeş sene sonra olduk ama bir daha olmayacak mı derken gelmiştir, 1990, 1991 ve 1992 üç sezon ikinci olmanın ardından, şampiyonluklarla lige damga vurmak anlamına gelir, üstelik sonuncusu namağlup kazanılmıştır,

1995, 1993'teki 8-0 rezaletiyle verilen şampiyonluğun kara bulutlarını dağıtmıştır, 2003 hem 8 yıllık bir aradan sonra hem de yüzüncü kuruluş yılımızda kazanılmıştır, 2009 yüzbirinci yıldaki Samsunspor faciasından sonra kabustan uyanmadır, 2016 ve 2017 her şey aleyhimize işlerken,işleyen çarka çomak sokmaktır vs. Evet şampiyonluk ayırmam, ancak eşitler içinde en eşit olanım var benim de ve o şampiyonluğu kendi pencereden anlatacağım, 1981-82 şampiyonluğu...

Ben 1963 doğumluyum, doğal olarak 1966 ve 1967 şampiyonluklarını hiç hatırlamıyorum. Kendimi bilmeye başladığım zamanlarda Beşiktaş hiç şampiyon olamadığı gibi yarışın içinde dahi olamıyordu. 1972'de uzun süre ligin tepesinde oldu, Ankara'daki bir A.gücü maçındaki hakem faciasıyla geri kalıp ligi dördüncü bitirdi, bir de 1974'te ligin bitmesine dört hafta kala Fenerbahçe'yle berabere kalarak iddiasını kaybetti ve ikinci oldu, hepsi bu...

Bu çemberden kurtulmak için bir şeyler yapmak istiyordu kulüp; 1973, 1976 ve 1979'da pahalı transferler yaptı söz

gelimi, 1976'da alt yapı hamlesi başlattı. Taraftar da boş durmadı, tribünlerde baş kaldırdı "bunlar artık büyük değil" diyenlere karşı. Bunlar somut sonucu yani şampiyonluğu getirmedi belki ama bir şeyler de birikiyordu bir yerlerde.

Biz de çocuk/genç yaşlarımızda, hiç tatmadığımız, sadece büyüklerimizin anlattıklarıyla bildiğimiz şampiyonluğun hayalini kuruyorduk, şampiyon olursak neler neler yaparız diye. Şampiyonluklarımızla değil tribünlerde yaptıklarımızla mücadele ediyorduk sınıfımızdaki, mahallemizdeki renklilerle. Bir de "hayatın doğal

akışına aykırı" olarak, sayımız artıyordu...

Bu şartlarda geldik 1981 yılına. Pahalı transferler döneminden kalma tecrübeli futbolcularla alt yapıdan çıkan genç oyunculara Fenerbahçe'nin gözden çıkardığı Ali Kemal ve Adem eklenerek sezona başlandı. Teknik direktörümüz, benim Şenol Güneş'e kadar en iyi hocamız olarak gördüğüm eski futbolcumuz Dorda Milic'ti. Söylemek gereksiz belki, dünyanın en iyi tribünü de bizdeydi ek olarak.

Tabii ki taraftar olarak yeni sezondan beklentimiz yine şampiyonluktu, ancak Üstünkaya yönetimi, bu sezon şampiyonluk beklemediklerini,

amaçlarının alt yapıdan gelen genç oyunculara tecrübe kazandırarak önümüzdeki sezonlarda iddialı olacak bir takım yaratmak olduğunu söylemiş hocaya.

Sezon öncesi kampı Almanya'da yapıldı ve yine orada kamp yapan transfer şampiyonu Fenerbahçe'yi hazırlık maçında 3-0 yendik, bayağı ses getirdi. Lige de 4-1'lik Gaziantep galibiyetiyle başladık, İnönü'de kırk bin seyircinin önünde. İkinci hafta Ankara'ya gittik. 2. ligde şampiyon olmadan 1. Lige çıkarılan, 12 Eylül yönetiminin gözde takımı Ankaragücüydü rakibimiz. Bora'nın 2 kafa

golüyle 2-1 aldık maçı. Dönüşte, kaybetsek belki puandan fazla şeyler kaybedeceğimiz G.saray maçında, 1-0 yenilgiden, alt yapıdan çıkan ve sağ bek oynayan genç oyuncumuz Sarı Süleyman'nın harika golüyle beraberliği kurtardık. Bir tecrübeliler, bir gençler takımı kurtarıyordu, başlangıç iyiydi ama duraklama devrine çabuk girdik; 6 maçta 1 galibiyet, 1 yenilgi, 4 beraberlik... Ardından sezonun favorisi Fenerbahçe maçı geldi, kaybetsek muhtemelen ligi de kaybedecektik. Sahneye çıkma sırası bir tecrübelideydi bu kez ve Mehmet Ekşi'nin golüyle aldık maçı. Maçtan sonra bir hafta ağlaştılar, penaltımız

verilmedi vs. diye, hiç hazır değillerdi bize kaybetmeye. Fenerbahçe maçının bir önemli yanı da uzun süre sakat olan Ziya ilk kez o maçta onbire girmesiydi. Üstelik herhalde hayatında ilk ve son kez sağ bek olarak oynadı. Maç öncesi kampta, takımın en iyilerinden sağ bek Süleyman'ı kadro dışı bırakmıştı Milic ve yerine bir orta saha oyuncusu olan ve ilerleyen haftalarda golleriyle takımı taşıyacak Ziya'yı koymuştu.

Beşiktaş bu, tamam artık yürüyoruz dediğimiz anda üzer bizi. Fener galibiyetinin moraliyle Ali Sami Yen'de Boluspor maçına çıktık, kolay

bir maç gibi görünüyordu ama hiç tahmin edilen gibi olmadı. Rıdvan Dilmen'in hayatında Beşiktaş'a attığı tek golle geri düştük ilk yarı. İkinci devre büyük baskı, Ekşi'nin 25 metreden müthiş golü ve daha golün sevinci bitmeden yenen ikinci gol... Yenilgi ve hayal kırıklığı.

Sanki geçmiş senelerdeki rutine bağlıyorduk, üstüste 2 beraberlikten sonra Trabzon'a gitti takım. Bu deplasmanda sonuçtan çok daha önemli şeyler yaşandı, takımı taşıyan uçak inişte pistten çıktı tarlaya girdi ve büyük bir kaza şans eseri can kaybı olmadan atlatıldı. Maç golsüz bitti, o moralle gerçekten büyük işti.

İlk yarının son haftası bir erteleme haftasıydı, bizden 4 puan önde olan Fenerbahçe evinde Trabzon'la oynuyordu, biz Zonguldak deplasmanındaydık, onların maçı bizden yarım saat sonra başlamıştı ve televizyondan yayınlanıyordu. Kulağımız bizim maç için radyoda, gözler televizyonda. Biz golü yedik, Fenerbahçe attı, maçlar böyle biterse puan farkı 6'ya çıkıyor, 2 puanlık sistemde büyük dezavantaj. Bizim maç bitmek üzere, umutsuzca radyo başındayken, B. Haluk attı golü ve 1-1 bitti maç. O moralle Fener maçına döndük ve onlar da az bir zaman kala yediler golü, o maç da 1-1 bitti.

Son haftadaki son dakika golleri, ikinci devre için umudumuzu saklı tuttu. Devre arasında gazetelere Dorde Milic'in bir demeci düştü, A. Kemal'den memnun olmadığı, önümüzdeki Gaziantep deplasmanının son şansı olduğu şeklinde. Gerçekten A. Kemal ligin ilk devresinde hiç gol atamamıştı, iyi oynadığı maçlar vardı ama beklentileri karşılayamıyordu. Yıllar sonra Ali Kemal bu demeci sormak için Milic'in yanına gittiğini ancak hocanın bu sözü inkar ettiğini söyledi. Fakat inkar etse bile, bu sözün hoca tarafından kendisini motive etmek için söylendiğine emin olduğunu da ekledi.

İkinci devrenin ilk maçına topun ağzında çıkan Ali Kemal 2 gol attı ve maçı 2-0 aldık, Milic'in taktiği tutmuştu. En az bu galibiyet kadar önemli olan, Fenerbahçe de Bolu deplasmanından puansız dönüyordu.

Sonraki hafta İnönü'de Ankaragücü'nü 2-1 yendik, Fener bu hafta da yenilince çok kazançlı bir hafta olmuştu. Bu maçta yaşanan tarihi olay ise eski açıktan başlayarak dört tribünün döne döne söylediği "Siyah... Beyaz... En Büyük... Beşiktaş" tezahüratının ilk kez yapılmasıydı.

Sırada ikinci devrenin ilk derbisi vardı, şampiyonluk ümidini sürdürmek isteyen

Galatasaray'la İnönü'de oynadık. Ali Kemal'in kornerden attığı golle 1-0 öne geçtik, Necdet'in golüyle de 2-0 kazandık maçı, artık lider olmuştuk. **Ancak bu maçta önemli oyuncumuz Serdar'ın ayağı kırıldı ve sezonu kapadı. Herkesin dilinde aynı söz vardı; maçı kazandık, Serdar'ı kaybettik...**

Sonraki hafta İzmit'te Kocaelisporla Rıza'nın golüyle 1-1 berabere kaldık. Bu gol efsane kaptan Rıza Çalimbay'ın Beşiktaş formasıyla ligde attığı ilk goldü.

Bu arada Türkiye Kupası da devam ediyordu ve rakibimiz Ankaragücüydü. İlk maçı 1-0

kazanarak Ankara'ya gittik. Net bir golümüzün hakem İlyas Ayan tarafından, dışarıdan çevrildi gerekçesiyle verilmediği maç penaltılara kaldı. Penaltılarda A.gücü 3-1 öne geçince hakem düdüğünü çalarak maçı bitirdi. **Oysa daha atılacak ikişer penaltı vardı ve matematiksel olarak maç bitmemişti. Takım soyunma odasına gitti, ardından hakem yaptığı hatayı anladı ve futbolcuları tekrar sahaya çağırdı.** Bu arada bizim futbolcular giyinmişti bile. Geri dönmeyerek, maç içinde bizi yakan hakemi zor durumda bırakma şansı olmasına rağmen fair-play yine Beşiktaş'a düştü ve takım döndü sahaya.

Karşılıklı atılan birer penaltıdan sonra, bu kez resmen elendi Beşiktaş.

Kupa maçından sonra Adanaspor deplasmanına çıktık ve bu kritik maçı Fikret'in golüyle 1-0 kazandık, dönüşte rakibimiz küme düşmesi kesinleşmiş Diyarbakırsporu. Bu maç için bir şehir efsanesi de vardır. Diyarbakırsporluların, biz zaten düştük, yol masrafımızı verin de size yenilelim diye teklifte bulundukları ve Süleyman Seba'nın o kişileri kovduğu anlatılır. Oysa o dönem Süleyman Seba yönetimde değildir. Böyle bir teklif yapıldıysa bile (ki o dönem biz de duyduk o söylentileri)

reddeden kişinin Seba olması mümkün değildir.

Beşiktaş'ın farklı kazanacağı düşünülen maç uzun süre 0-0 devam etti, 10 dakikadan az bir zaman kala eski futbolcumuz rahmetli Reşit'in direktan dönen frikiğini tamamlayarak 1-0 öne geçti Diyarbakırspor. Kalan zamanda can havliyle saldırdı Beşiktaş, kaleciden dönen bir topu Necdet tamamladı ve herkes gol diye sevinmeye başladı, o golü de hakem ofsayt diye iptal etti. Golün ofsayt olup olmadığını bilemiyorum ama o şartlarda Beşiktaş'tan başka bir büyük takımın golünü iptal etmeye hiçbir hakemin cesaret edemeyeceğine eminim.

Ardınan bu kez Samet'in ender gollerinden biriyle beraberliği zor kurtardık, fark atacağımızı düşündüğümüz maçı.

Altay deplasmanında beraberlik ve geriye düşüp 2-1 kazandığımız Bursaspor deplasmanından sonra İnönü Stadında rakibimiz Adana Demirspordu ve Necdet'in golüyle 1-0 aldık maçı. Maçtan önce stat hoparlörlerinden yeni bir marş duyuldu, "Siyah-beyaz renklerinle kara kartalsın, Sporunda en yüce, en yüce başsın..." sözleriyle. Önce tribünde pek kabul görmemesine rağmen, söz ve müziğini Turgay Noyan'ın yaptığı bu marş ileride şampiyonluğun marşı olacaktı.

KRALLAR TAÇ GIYDI.

Diğer taraftan; takımı 4-3-3 taktiğiyle oynatan Milic, Bursaspor maçıyla beraber 4-4-2'ye döndü. Artık ileride klasik bir santrforumuz yoktu, Necdet ve Ali Kemal çift forvet oynuyordu.

Takım sayısı 17 olduğundan, bu sezon her hafta bir takım bay kalıyordu, biz de bay kaldığımız hafta liderliği Trabzonspor'a kaptırmıştık. Geri almak için önümüzde zorlu Boluspor deplasmanı vardı. Maç öncesi saha içinde bile taraftar kavgalarının yaşandığı gergin maçta önce 1-0 geri düştük, sonra yoğun dolu yağışı sebebiyle maç durduruldu biz de radyo başında neler olacağını beklemeye başladık. Ancak radyo hatlarında sorun olduğundan haber alamıyorduk, ardından arıza giderildi ve ilk bağlantıda spikerin ağzından duyduğumuz "Bolu'da dolu fırtınası durdu, Beşiktaş fırtınası başladı" cümlesi oldu. Yoğun baskının ardından Fikret'in, spikerin deyişiyle "enfes" golüyle beraberliği kurtardık. Sonradan seyredince gördüğümüz, Fikret'in aslında orta sahadan orta yaptığı ve topun kaleci hatasıyla içeri girdiği idi. Ama önemli olan liderliği almamızdı tabii.

Sonraki hafta Ali Sami Yen'de oynanacak Sakaryaspor maçından önce Dragos'ta bir otelde kampa girdi Beşiktaş. Ligin son 4 haftasıydı ve takım 14 sezon aradan sonra şampiyonluğa gidiyordu. Kamp yapılan otelin önünde yüzlerce Beşiktaşlı taraftar bekliyordu, sadece takıma yakın olmak için, yoksa ne faydası olabilirdi ki ve büyük bir gerginlik vardı hem takımda hem taraftarlarda. Bu gerginlik sahaya da yansdı, maçın başlarında 2-0 öne geçmemize rağmen sahada futbolcularımız birbirine giriyordu gerginlikten. Neyse ki maç da 2-0 bitti, kazaya uğramadık.

Göztepe deplasmanından alınan 2-0'lık galibiyetin ardından İnönü'de sezonun maçı için Trabzonspor'un karşısına çıktık. Trabzonspor'un 1 puan önündeyiz ve galibiyet halinde şampiyonluğu ilan edeceğiz, kaybedersek Trabzon 1 puan öne geçerek kendi sahasında oynayacağı son maça büyük avantajla çıkacak, kazanan işi bitirecek yani.

Sıkıyönetimin olduğu ve sokağa çıkma yasağının uygulandığı döneme denk gelen maç hafta boyunca ülke gündemini meşgul etti. Önceden bilet alma, kombine vs. olmayan zamanda, maça girmek için erkenden kuyruğa girmekten başka şans yoktu. O dönemlerde stat kapısında sabahlamak önemli maçlarda sık rastlanan bir durum olsa da, sabah 5'e kadar sokağa çıkma yasağı olduğundan bu da bir seçenek olmaktan çıkıyordu. O yüzden taraftarlar, askerlerden gizlenmek için parklarda ağaç üzerinde, stada yakın apartmanların boşluklarını kapıcılardan kiralayarak vs. sabahladı ve maçı bekledi. O güne ait yüzlerce hikâye anlatıldı tabii ama en ilginç bulduğumu, doğru mu değil mi diye emin olmadan aktarıyorum.

Parkta askerler sabahlayan taraftar var mı diye devriye gezerken, yerde sigara izmaritleri görmüşler ve çevrede birilerinin olduğunu anlamışlar, ancak karanlıkta görünen kimse yok. Uyanık bir asteğmen insanların ağaçlarda saklandığından şüphelenmiş ve ağaca bakarak "siyaaah" diye bağırmış, ağaçtan da "beyaaaz" diye cevap gelince indirip toplamış vatandaşları.

Etrafta beklenen binlerce taraftar saat 5'e kadar dayanamamış tabii ve 10-15 dakika kala saklandıkları yerlerden çıkarak kuyrukta yer kapmak için stada doğru depara kalkmışlar. Ne yazık ki o anı çeken bir kamera olmamış ve o müthiş sahne kayıtlarda değil.

Trabzonspor maçı oyun olarak çok sıkıcıydı, iki taraf da gol yememek için aşırı tedbirli olunca 1-2 tane dışında pozisyon olmadı ve 0-0 bitti, şampiyonluk da son haftaya kaldı ve sezonun maçı da bu maç yerine son hafta oynayacağımız Eskişehir deplasmanı oluverdi. Gergin ortamdan kurtulmak için, Milic takımı Kütahya'ya kampa götürdü. İstanbul'da kamp yapsa olabilecekleri görmüştü.

Eskişehirspor hem takımıyla hem de tribünüyle 1970'lerin efsanesiydi ve Trabzonspor'dan önce dördüncü büyük olarak anılırdı. Ancak son maçta kümede kalmak için bizi yenmekten başka şans yoktu. Biz de yenersek şampiyon olacak, beraberlikte ise Trabzonspor'un kendi sahasında Adanaspor'u 4'ten az farkla yenmesini bekleyecektik.

ADEM İBRAHİMOĞLU
1957 Yugoslavya doğumlu. Futbola Fenerbahçe Genç'te başladı. Eskişehirspor ve Fenerbahçe'de oynadı. Beşiktaş'a bu sezon geldi. İlk defa şampiyonluk görüyor.

RASİM KARA
1950 Eskişehir doğumlu. Uşakspor, Bursa'da profesyonel olarak oynadı. 6 yıldır Beşiktaş'ta. Şimdiye kadar hiç şampiyonluk görmemişti. Evli, 1 çocuklu.

MEHMET EKŞİ
1954 Elazığ doğumlu. Futbola Elazığ'da başladı. Trabzonspor'a transfer oldu. Orada 1 defa şampiyonluk turu attı. Futbolun dışında öğretmen. Bekar.

ULVI GÜVENEROĞLU
1960 Elazığ doğumlu. Elazığ futbola başladı. 3 yıldır Beşiktaş'ta. Şimdiye kadar şampiyonluk sevincini hiç yaşamamış. Bekar.

SAMET AYBABA
1955 Adana doğumlu. İskenderunspor'dan geldi. 5 yıldır Beşiktaş'ta. Evli, 1 çocuk babası. İlk defa şampiyonluk görüyor.

KADİR AKBULUT
1960 Denizli doğumlu. Futbola Denizli'de başladı. İki yıldır Beşiktaş'ta profesyonel olarak yer alıyor. Şampiyonluk hiç tatmadı. Beşiktaş'ta tadıyor. Bekar.

RIZA ÇALIMBAY
1963 Sivas doğumlu. Beşiktaş Genç Takımından yetişti. 3 defa Beşiktaş Genç ile şampiyonluk turu attı. Bekar. Şu anda amatör olarak futbol oynuyor.

ZİYA DOĞAN
1961 Gümüşhane doğumlu. Beşiktaş Genç'ten yetişti. Beşiktaş Genç ile 3 defa Türkiye Şampiyonluğu yaşadı. Şimdiye kadar şampiyonluk sevincini hiç yaşamamış. Evlilik için ilk...

bir bekleyiş içindeydik; maç yani şampiyonluk ne olacaktı, takım ve Beşiktaşlı taraftarlar nasıl dışarı çıkacaktı?

Bir süre sonra hakemin maçı tatil ettiği haberi geldi ve bizim oyuncular yabancı madde yağmuru altında çıktılar sahadan. Mantıklı düşününce maçı hükmen kazandık, şampiyon olduk diyorduk ama yine de tedirgindik, benzeri yaşanmamış bir durum vardı ortada. Maç bitti, şampiyon olduk gibi anlık bir patlama yaşayamadık, dakikalar geçtikçe yavaş yavaş şampiyon olduğumuzu kavrayabildik. Tabii taraftarların da stattan ve şehirden çıkmaları kolay olmadı, koca bir şehrin saldırılarına maruz kaldılar.

Sonuçta Eskişehir'den çıkan takım kfilesi ile taraftar konvoyu Bozüyük'te mola verdiler ve taraftarların futbolcularla kavuşarak şampiyonluğu kutlamaları yaşandı. İstanbul'da da yer yerinden oynuyordu tabii. Ancak kutlamalar gece yarısı ile sınırlı kalmak durumundaydı, çünkü sokağa çıkma yasağı başlıyordu.

Sonraki günlerde başta Beşiktaş olmak üzere bütün İstanbul Beşiktaş bayraklarıyla donatılmıştı ve böyle bir şey de ilk kez yaşanıyordu. Semtte başın bir bayrağa değmeden yürünemiyordu bile. Başlangıcından itibaren topu topu yirmi küsur sene geçmiş olan Türkiye liginde Beşiktaş 14 sezon şampiyon olamamıştı, benim de dahil olduğum bir nesil ilk defa şampiyonluk görüyordu.

- Uçak kazası atlatan takım,
  - Dolu sebebiyle ara verilen, hakem tarafından yanlışlıkla erken bitirilen maçlar,
  - Şampiyonluk yolunda, ligde 2 galibiyeti olan ve küme düşmesi kesinleşen takımdan zar zor alınan 1 puan,
  - Sıkıyönetim ve sokağa çıkma yasağı varken oynanan maçlar,
  - Sabah beşe çeyrek kala, stada doğru depar atan binlerce taraftar
  - Gol sevinciyle elini kıran bir kaleci ve eli kırık kalecinin değiştirilmesine izin vermeyen hakem
  - Tamamlanamayan bir şampiyonluk maçı ve 14 sezon aradan sonra kazanılan şampiyonluk
- İşte 1981-1982 böyle bir şampiyonluktu, eşitler içinde en eşit olmayı hak ediyor sanırım...

KİM BU ŞÜKRÜ GÜLESİN?

A Q U I L A _ N E R A _

"İki senelik tarihiniz var, çok konuşmayın". "2 sene şampiyon oldunuz diye hemen çeneniz açıldı". "3. büyüsunüz" minvalinde boş laflar üreten birçok ahmak görüyoruz. Ahmaktırlar, çünkü "ahmak" aklını kullanamayan, okumayan öğrenmeyen yahut okuduğunu idrak edemeyenlere denir.

Ancak akl-ı selim olanlar bilir; Beşiktaş, 89-90, 90-91 sezonlarını şampiyon olarak tamamladıktan sonra 91-92 sezonuna da iyi başlar ve parola yine şampiyonluktur. Ama ne şampiyonluk! Sezon sonu gülen taraf yine Beşiktaş olur. İki yıl üst üste şampiyonluğu "namağlup" bir başka şampiyonlukla taçlandırır.

Türkiye Ligi tarihinde ilk ve tek olan bu namağlup şampiyonluk, İnönü Stadyumu'nda oynanan Galatasaray'ı 4-3 yendiğimiz bir maçın ardından ilan edilmesi de bir başka keyif nedeni. Maçın hemen ardından, sığağı sığağına mikrofonlar Süleyman Seba'ya uzanıyor. Böylesine büyük ve tarihe geçen bir başarının ardından Seba'nın

söyledikleri ise Beşiktaşlılık karakterinin en güzel örneklerinden birisidir:

"Beşiktaşın büyüklüğü bugünlere mahsus değildir. Beşiktaş 90 senelik mazisiyle, geçirmiş olduğu büyük reformlarla bugüne kadar gelmiştir, biz son halkalarıyız. 8-10 senelik istikrar olayı, Beşiktaş tarihinde, belki de Türk fitbol tarihinde ayrı bir yeri olacaktır".

Ayaktakiler: Antrenör Refik Osman Top, Şeref Görkey, Hakkı Yeten, Şükrü Gülesin, Sabri Gençsoy, Feyzi Uman, Hüsnü Savman, Mehmet Ali Tanman, Yavuz Üreten. Oturanlar: Halil Köksalan, Rifat Atakan

Süleyman Seba'nın dediği gibi, Beşiktaş'ın büyüklüğü sadece bugünlere mahsus değildir. Bugün itibariyle, 115 yıllık mazisinde mevcuttur. Müzesindeki kupaların fazlalığıyla değil, şerefli, onurlu ve her birimizin gurur duyduğu geçmişiyle övünür. Bu yüzden müzeye yapılan ziyaretin adı "Şeref Turu"dur.

Bu eşsiz maziye öğrenmek, bilmek, dilimiz döndüğünce anlatmak ve geleceğin yeni Beşiktaşlılarına aktarmak ise her Beşiktaşlı'nın boynunun borcudur. Kendi adıma, hem bir seriye devam etmek, hem de geçmişimizden efsane bir futbolcuyu bir kez daha hatırlatmak için başlıktaki soruyu sordum:

Kim bu Şükrü Gülesin?

Beşiktaşlı Şükrü

14 Eylül 1922'de doğar Şükrü Gülesin. Futbol hayatına, Kınalıada'da kaleci olarak başlasa da kısa süre sonra santrafor olur. İstanbul Erkek Lisesi'nde okumaya başlamasıyla birlikte

Beyoğluspor'a geçer. Daha 18 yaşındayken, oynadığı topla Baba Hakkı'nın gözüne giren Şükrü, Kınalıada'ya gelen bir telgrafla İstanbul Ligi şampiyonu Beşiktaş'a çağrılır ve 1940-41 sezonunda takıma katılır.

1.85-1.90 boylarında, 90 kilo civarında olan bu güçlü ve uzun delikanlı, askere gittiği dönem olan 1944-45 sezonunda Ankaragücü'nde oynadığı yıl hariç, 1950 yılına kadar Beşiktaş formasını giyer ve o dönemin fırtına gibi esen takımıyla birçok başarı yaşar: Beşiktaş ile 6 İstanbul Ligi Şampiyonluğu, 3 Milli Küme Şampiyonluğu, 2 Başbakanlık Kupası ve 2 İstanbul Kupası kazanır. Kimlerle oynamaz ki o on yıl zarfında: Hüsnü Savman (Baba), Hakkı Yeten (Baba), Şeref Görkey (Voleci), Sabri Gençsoy, Hüseyin Saygun (Çengel), Faruk Sağnak (Keçi), Bülent Esel (Kasatura), Süleyman Seba ve daha birçok değerli ve efsane olan Beşiktaşlı oyuncu...

Şükrü'nün ilk senesi olan 1940-41 sezonunda nasıl bir Beşiktaş'a geldiğinin daha iyi anlaşılabilmesi için şu bilgiler verilebilir: Beşiktaş, 84 gol atıp tüm

maçları kazanarak İstanbul Ligi şampiyonu olur. Aynı sezon oynanan Dörtler Turnuvası'nda karşılaştığı Fenerbahçe'yi büyük bir hezimete uğratarak Şeref Görkey'in attığı bir gol, Sabri Gençsoy ve Baba Hakkı'nın hatrickleri ile 7-1 yener.

İtalya Yılları

talyanların en büyük efsanelerinden biri olan Giuseppe Meazza'nın 1949 yılında Beşiktaş'ın başına geçmesiyle, Şükrü'nün kaderi de değişecektir. Şükrü'nün oyun tarzını ve güçlü şutlarını beğenen Meazza, ülkesine döndüğü gibi Şükrü başta olmak üzere bazı Türk futbolcuları İtalya'da tanıtır. Bunun üzerine 1950-51 sezonunda Serie A'ya transfer olan ilk Türk futbolcu Beşiktaşlı Şükrü Gülesin olur, Galatasaraylı Bülent Eken ise Serie B takımlarından Salernitana'ya gider. Ardından, 51-52 sezonunda yine Beşiktaş'tan Bülent Esel SPAL'a, Lefter ise Fiorentina'ya transfer olur. Sonraki yıllarda onları Metin Oktay ve Can Bartu izleyecektir.

"Lazio'daki, Palermo'daki takım arkadaşlarım da beni öyle çağırırlardı: 'Beşiktaşlı Şükrü Gülesin'... Sadece kendimi değil, Beşiktaş'ı da götürmüştüm İtalya'ya. Bu, artık benim için nüfus kağıdı gibi, lisans gibi geçerli bir şey olmuştu".

Lazio ile anlaşılan Şükrü, henüz maça çıkmadan teknik direktör Mario Sperone ile tartışınca, Palermo'ya kiralık olarak gönderilir. İlk maçı ise Serie A'nın 5. haftasında, 8 Ekim 1950 tarihinde Milan'a karşı oynar. Sonraki hafta Novara'ya karşı oynanan karşılaşmada 2 gol (doppietta) birden atarak Palermo'nun galibiyetinde önemli rol bir oynar. Şükrü, İtalya kariyeri boyunca bu "doppietta"ları dört kez daha tekrarlar ve tarihe adını yazdırır. Juventus'un ünlü Arjantinli oyuncusu Dybala'nın geçen sezon 5 maç üst üste gol atması İtalya'da oldukça yankı uyandırdı, oysa Şükrü Palermo'da forma giydiği o sene 7 maç üst üste gol atma başarısını gösterir. Bu seride gol attığı takımlar ise Juventus, Inter ve Lazio gibi zirveye oynayan takımlardı.

“Şükrü’nün karşısındaki rakibi, daha zayıf fiziğiyle güvensizliğe ve komplekse kapılıyordu, bu da kıskançlığa ve nefrete dönüşebiliyordu. Fakat o iyi kalpli bir devdi. Kendilerine güvenleri gittikçe artıyor ve onu itmeye, vurmaya başlıyorlardı, o ise hiç şikayet etmiyordu. İstese onları sahaya gömecek gücü vardı, fakat o gülerek tekrar ayağa kalkıyordu. Rakibi yaptığı müdahalede biraz abartıya kaçtığında yapılan haksız müdahaleye itiraz etmekten çok kendini onların yerine koyarak merhamet etmek için başına sallıyordu. Eğer Şükrü gücünü kullansaydı, rakipleri duvara hızla atılan bisküviler gibi un ufak olurdu ve sonuç olarak Şükrü’nün adı cezalı ve oyundan atılanlar bölümünden eksik olmazdı.

Ama öyle olmadı. Garip Türk, kaburgalarına ve karnına darbeleri bir boksör edasıyla aldı hep. Birden çok defa şunun gerçekleştiğini fark ettim: sahada Şükrü ile eşleşen rakipleri, maçtan sonra hemen onun elini sıkmaya gidiyorlardı. Çok güçlü olmasına rağmen gücünü asla rakiplerine karşı kullanmıyordu. Son günlerde bir fotoğrafta Antonniotti’nin Şükrü’nün

sıkması bir arkadaşın şakasından çok cücelerin bacaklarına çıkmasına izin veren Gulliver’in hoşgörüsünün sembolü gibiydi.

Şükrü’nün golleri, özellikle penaltılardan atılanlar kulaklarda gök gürültüsü gibi yankılanıyor, topun üzerinde dumanlar tütüyordu. Ondan şık vuruşlar beklemeyin, onun kalecileri avlayan vuruşları düz ve ölümcüldü. Eğer içeri girmeden önce topu engelleme şansını ya da talihsizliğini yakalarsa, ellerinin soğuması için beş dakika beklemeleri gerekirdi: çünkü Şükrü’nün şutları elleri yakan türdendi.”

Milli Takım Kariyeri

I. Dünya Savaşı’nın yordduğu ve tükettiği Osmanlı İmparatorluğu’nun yerine emsalsiz bir bağımsızlık mücadelesi vererek yeni Türkiye Cumhuriyeti’nin temelleri atılalı pek bir zaman olmamıştı henüz. Ülkenin içinde bulunduğu maddi imkansızlıkların yanı sıra Avrupa’yı yakıp yok eden başka bir Dünya Savaşı başlamıştı ve savaşa girmemiş olsa bile birçok ülkeyi dolaylı bir şekilde etkiliyordu.

“U turcu” era l’incubo dei portieri

Sukru, il gigante buono
dal tiro che faceva male

Hayatın her alanında etkili olan bu olumsuz iklim, 40'lı yılların futbol yıldızlarından biri olan Şükrü Gülesin'in de talihsizliğidir. 1948 Londra Olimpiyatları'nda gol atma başarısı gösteren Gülesin, on kez Beşiktaş'ta, bir kez Lazio'da oynarken olmak üzere toplamda sadece 11 kez Milli formayı giyer ve 4 gol atar.

Beşiktaşlı Şükrü'nün oynadığı o dönem oynadığı Milli takım, Avrupa eleme gruplarına eklenen Suriye'yi Ankara'da 7-0 gibi farklı bir skorla yenerek, tarihinde ilk kez Brezilya'da düzenlenecek 1950 Dünya Kupası'na katılmaya hak kazanır. Kader bu ya, ekonomik nedenlerle Federasyon Brezilya'daki organizasyona katılmaktan vazgeçmek zorunda kalır. O sene 16 takımın katılması gereken turnuva, İskoçya'nın da gidememesi ve FIFA'nın Hintli oyunculara çıplak ayakla oynama izni vermemesi üzerine sadece 13 takımın katılımıyla düzenlenir.

4 yıl sonra, kariyerinde Beşiktaş'ın hemen

ardından Barcelona ve Juventus gibi büyük takımları çalıştırma başarısı gösteren Sandro Puppo yönetimindeki Milli takım tekrar dünya kupasına katılma hakkı kazanır. Roma'da İtalyan hakem Giovanni Bernardi'nin yönettiği, bir önceki dünya kupasında dördüncü olan İspanya ile oynanan ve berabere kalınan üçüncü maçın sonunda kura ile Türk Milli takımı İspanya'yı eleyerek 1954 İsviçre Dünya Kupası'na gider. Böylelikle tarihinde ilk kez bir Dünya Kupası'na katılır Milli takım. Fakat futbol kariyerinin son günlerine varan Şükrü için artık çok geçti.

Türkiye'ye Dönüş

İtalya'da oynadığı üç sezonun ardından İstanbul'a geri döner Gülesin. Bu kez, kendi deyimiyle yine Beşiktaş'ta oynamak istemesine rağmen bir talihsizlik sonucu Galatasaray forması giymeye başlar. Giymesine giyer ama “sarı kırmızılı formanın sırtına battığını” söylemekten de geri kalmaz. Çok az sayıda maça çıkar Galatasaray ile.

GULESIN SUKRU - PALERMO

caffè **LAVAZZA** TorinoN. 425. **SUKRU GULESIN**
(Palermo - Calcio).

Quando l'attaccante turco Sukru Gulesin (capitano della squadra Nazionale di Turchia per numerose volte e calciatore di imponenti mezzi fisici e di grande valore tecnico, e in più un tiro a rete capace d'uccidere un portiere che... venisse colto inaspettatamente) arrivò a Palermo, il presidente della società siciliana, esaminando i documenti, balbettò spaventato: — Abbiamo acquistato un calciatore biblico, vecchio di 600 anni! Guardate: è nato il 14 settembre 1300! ». Era vero... ma si trattava dell'anno dell'Egira. Sukru Gulesin, attaccante poderoso, è nato a Istanbul il 14-9-1922 (1300 secondo il calendario musulmano). Preziosissimo acquisto per le doti suaccennate, è anche giocatore esemplare per disciplina e rendimento.

1951.

(Bruno Slawitz).

Her ne kadar o dönemin istatistiklerine kesin bir şekilde ulaşmak zorsa da, kariyerinde attığı 226 golün 32'sini kornerden attığı iddia edilmektedir. Birçok kaynak, bu alanda bir rekor kırarak adını Guinness Rekorlar Kitabı'na yazdırdığını belirtir.

O, 1965 yılında oynanan Beşiktaş-Lazio maçı ile jübilesini yapar ve futbola yine Beşiktaş forması ile veda eder.

Futbolu bıraktıktan sonra yöneticilik, spor yazarlığı ve ticaret ile uğraşarak hayatına devam eder. 10 Temmuz 1977 tarihinde geçirdiği kalp krizi sonucu yaşama erkenden veda eder.

Kimdir ya bu Şükrü Gülesin??

Elle attığı golü iptal ettirdiği için Burak Yılmaz tarafından "biraz saf" bulunan; Palermolu taraftarların "u turcu" diye sevdikleri; Bruno Roghi'ye göre "iyi kalpli bir dev" olan; kornerden gol attıktan sonra Baba Hakkı'nın tebrik etmek için kovaladığı; belki de kornerden dünyanın en

fazla gol atan oyuncusu; benim içinse en önemlisi "Beşiktaşlı Şükrü" Gülesin'dir.

**Şükrü Gülesin'i unutturmayan ve yazıları ile kaynak oluşturan Elif Çongur, Nilay Yılmaz, Kaan Kavuşan ve İlker Pırlant'a teşekkür ederim.

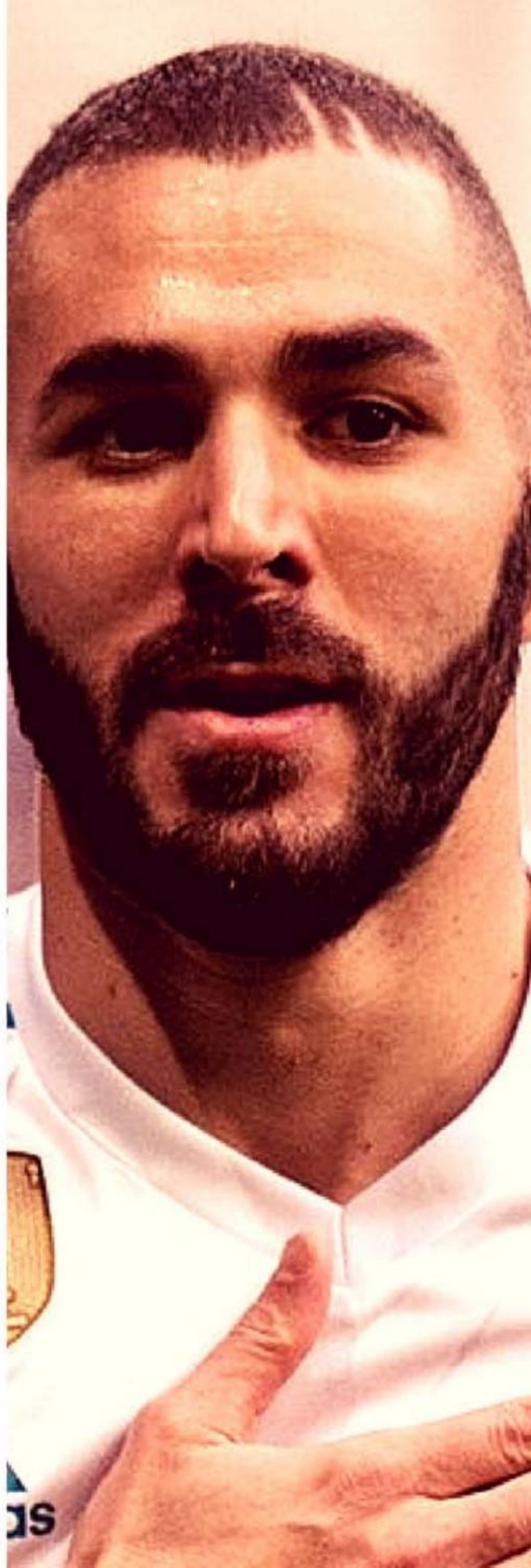

Transfer

YAZAR: SKENDERBEY

Duyumcuların, sosyal medya fenomenlerinin, teneke kafalı yorumcuların ve oyuncu menajerlerinin en sevdiği mevsim olan transfer sezonu resmen açıldı. Bu sezon da yine yeniden eski isimler ısıtılıp önümüze getirilecek, duyumcular transferin gerçekleşme yüzdelerini verecek, menajerler "parasıynan" haberler yaptıracak, taraftar ise acil servis ile hava alanları arasında gidip gelecek. Hoş geldin 9 ayın sultanı...

Transfer politikası konusunda efsanevi bir hikaye vardır; Brian Clough ve Peter Taylor'un hikayesi. Bu ikilinin hikayesini uzun uzun anlatmayacağım. Ama şu kadarını söyleyeyim; nokta atışı transferlerle Derby County'i ikinci ligden alıp birinci lige çıkarıp ertesi sene birinci ligde şampiyon yapar ve şampiyon kulüpler kupası yarı finaline çıkardılar. Sonra buradan ayrılmak zorunda kalsalar da, yine bir ikinci lig takımı olan Nottingham Forest'ın başına geçip bu sefer yarım kalan destanlarını tamamladılar. İkinci ligde başlayan serüvenleri 1.lig şampiyonluğu, Süper Kupa, Community Shield ve İngiltere lig kupası ile taçlandı.

Yine 2 şampiyon kulüpler kupası da bu dönemde Nottingham Forest'ın hanesine yazıldı. Düşünün, ikinci ligden takım alıp 2 kez üst üste şampiyonlar ligi kupası kazanıyorsunuz. Leicester City'nin şampiyonluğu kül kedisi hikayesi ise bu nedir acaba...

Fakat benim esas dikkat çekmek istediğim nokta bu ikilinin transfer politikaları. Transfer yaparken 3 temel prensipleri vardı:

1- Yaşlı oyunculara gereğinden fazla yatırım yapma

Yaşlı oyuncu alma değil, yaşlı oyunculara gereğinden fazla yatırım yapma. Çünkü sakatlık ihtimalleri fazladır. Optimal form durumunda değildir ve bu sebeplerden ötürü satma ihtimali azdır.

2- Oyuncuyu değerini bulunca sat

Borsa hisseleri gibi oyuncuların da optimum değere ulaştıkları bir nokta vardır. Bu noktadan sonra düşüşe geçerler. Bu yüzden değerini bulunca sat. Ama tabii ki o anda elinde onun yerini ikame edebilecek oyuncun olmalı. Bu sebeple para etme ihtimali olan bütün oyuncuların için alternatif transferleri önceden yapmış ve onları takıma angaje etmiş olman lazım.

3- Kişisel sorunları yüzünden fiyatları düşen oyuncuları ucuza al

Alkol, "fuhuşturucu" ya da ailevi sebeplerden dolayı form durumu dip yapan oyuncuları alır, onları din adamları, psikologlar vs gibi uzmanlarla birlikte rehabilite eder, bazen satar bazen oynatırlardı.

Bu sayede çok düşük fiyata alıp yararlandıkları oyuncuları iyi paralara satabildiler.

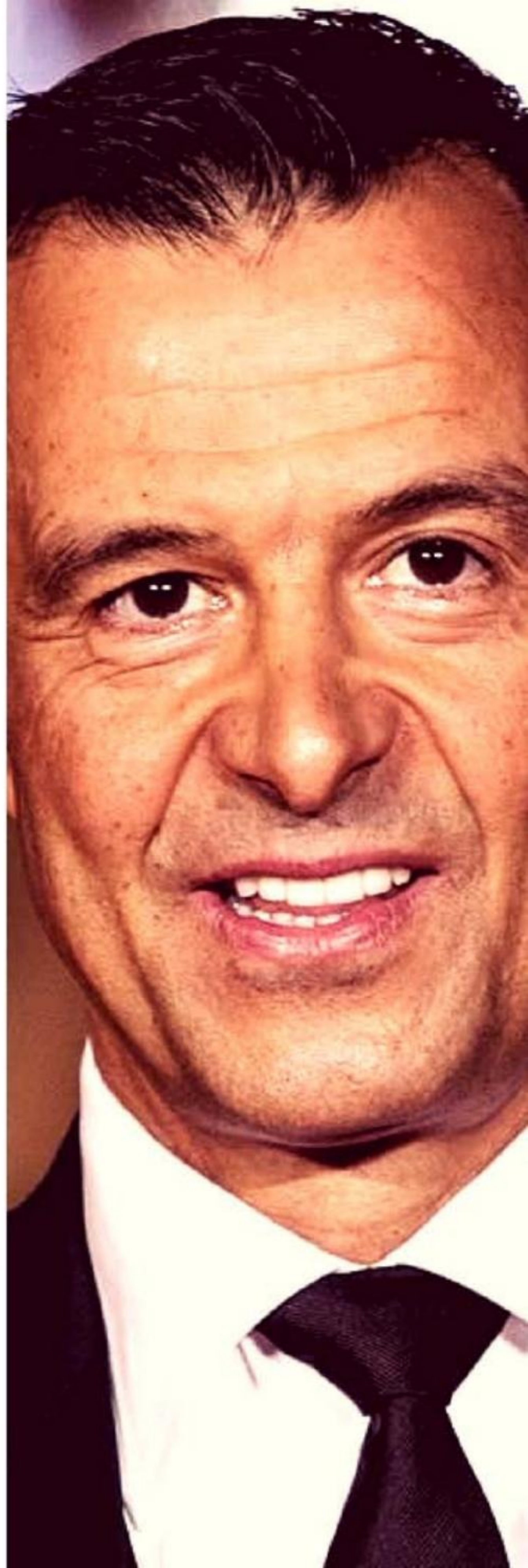

Beşiktaş

Marketlerde kasa sırası beklerken, ilk üç dakikadan sonra geçen süre bekleyenler tarafından iki katı kadar algılanırmış. Transfer dönemindeki sabırsızlığı biraz da bu çerçevede değerlendirmek lazım. Ancak transferde zamanlama, transferin kendisi kadar önemli bir bileşendir. Gönül ister ki, transfer sezonun ilk on gününde bütün oyuncularını getirip iki temel kamp döneminde oyuncularını hem fiziksel hem mental olarak hazırlayabilelim. Ancak bazen oyuncunun geç form tutması pahasına doğru zamanı (gerekirse son güne kadar) beklemek, total fayda açısından daha önemli olabiliyor. Bu yüzden son güne kadar panik yapmak ve bunu sosyal medyadaki takipçilere pompalamak doğru değil. Bu sene de yine benzer senaryolar olacak. Transferlerin bazıları kamp dönemine, bazıları da UEFA Avrupa Ligi elemelerine yetişemeyecek. Taraftar olarak sakin kalmak şart. Takım halinde form tutmak en ideal durum olsa da, bazen takımdan ayrı form grafiğine sahip birkaç oyuncu, takım düşmeye başladığında gediği kapatabilir.

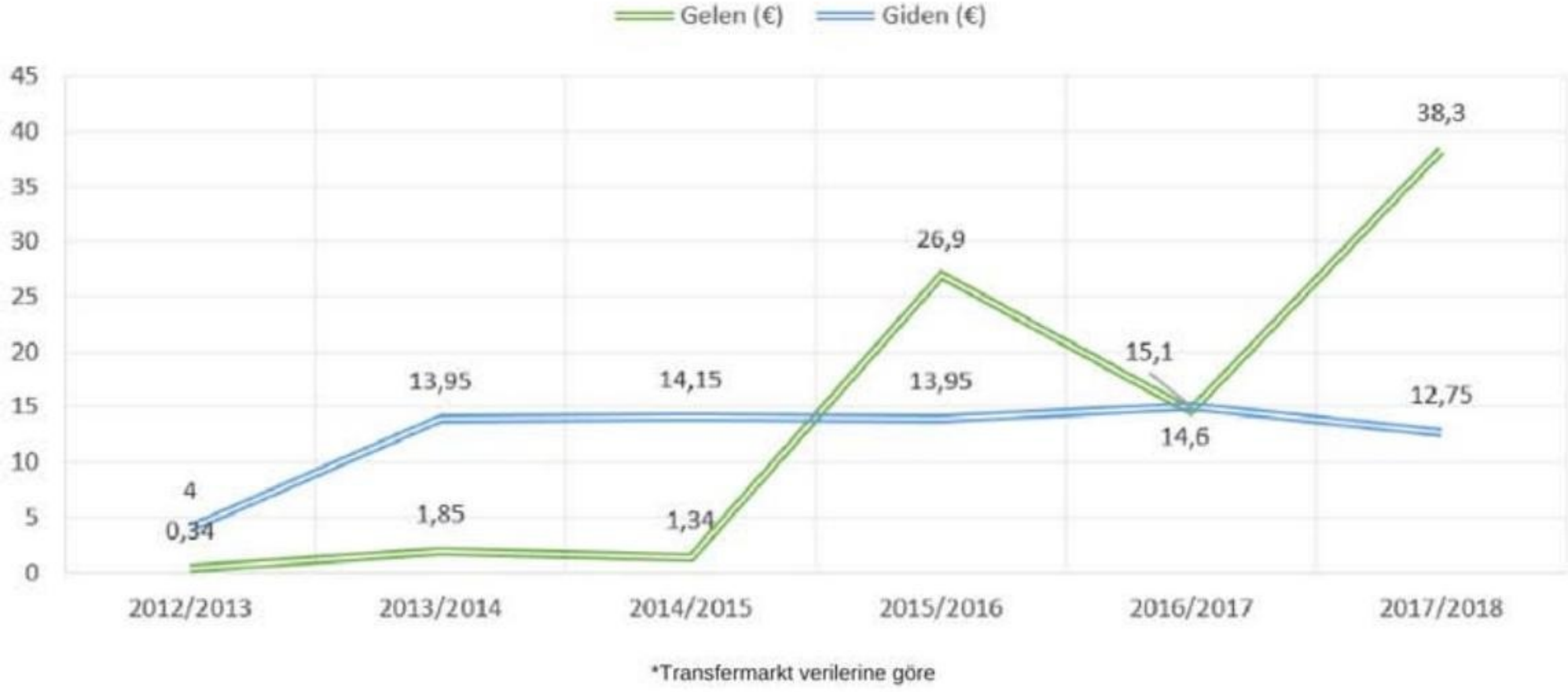
Transferde %100 başarı diye bir şey yoktur. Bazen her açıdan mantıklı görünen Lens, Love, Boyko gibi oyuncular iş yapmazken bazen çok da ümit bağlamadığınız Tosic, Fabri, Babel gibi oyuncular beklentilerin çok üstüne çıkabilir. Her transfer bir risktir. Bu yüzden işi bir ya da birkaç transfer üzerinden değil total transfer politikası üzerinden değerlendirmek lazım. Ben Beşiktaş'ın son yıllardaki transfer politikasını çok başarısız bulmuyorum. Ortada kazanılmış iki şampiyonluk varken yaklaşık 83 M €'luk oyuncu satmak kolay iş değil. Lakin bu eleştirilemez olduğu anlamına da gelmiyor.

Fikret Orman yönetimindeki son altı senede Beşiktaş'ın oyuncu bonservis-kiralama ücreti olarak 74,2 M € harcama yapmış ; 83,33 M € kasasına koymuş. Yıllara göre şöyle görünüyor:

TRANSFER GELİR-GİDER

Toplam transfer gelirleri, giderlerinden yaklaşık 10 m € daha fazla. Durum böyle iken istenileni veremeyen isimler üzerinden yönetime yüklenip karamsar bir tablo çizenlerin iyi niyetli olduğunu düşünmüyorum. Yönetim bu işi kendi bildiği ölçüde yapmaya çalışıyor. Elbette transfer sihirbazı değiller. Ama Türkiye ölçeğinde epey şapka çıkarılacak bir iş yaptıkları ortada. Kalite açısından çok da üzerimizde olmayan Fransa liginden Mbappé 145 M €, Lacazette 53 M €, Tolisso 41,5 M€'ya transfer olurken bizim lig rekorumuz hala Cenk Tosun'da (22 m €). Yaptıkları işi biraz bu çerçevede düşünmek lazım. Yani "Türkiye şartlarında".

Bu seneki transfer politikası nasıl olmalı?

Takımın belli bir iskeleti var. Ancak takviyeler gerektiği ortada. Bu noktada bölge bölge transfer konuşmak yerine genel bir çerçeve çizmeye çalışalım.

Beşiktaş transfer komitesi, yukarıdaki altın tavsiyelerden ikisini oldukça iyi uyguladı aslında. Değerini bulan oyuncuları satmayı becerdi ve form durumu çeşitli sebeplerden düşen oyunculara hayat öpücüğü verdi. Ancak "yaşlı oyunculara gereğinden fazla para verme" kuralını çok iyi uyguladığını söyleyemeyiz. Ligin en yaşlı kadrosuna sahip değiliz ama bu konuda ilk beşte olmak bile yeterince sevimsiz. Her ne kadar yatırım yaptığımız yaşlı (30+ yaş) oyuncular genellikle kendini kanıtlamış olsa da Negredo, Love, Lens gibi tutmayanlar elbette oluyor.

Bu durumda bunları elden çıkarmamız oldukça zor oluyor. Bu sebeple, özellikle takımın iskeletini oluşturan kaleci-stoper-orta saha-forvet arkası-forvet beşlisini gençleştirmek şart. Fabrispeten genç olsa da birkaç sene içinde eldivenlerini daha genç bir isme devretmesi şart. Stoperde Vida-Mitrovic henüz daha tam olarak takıma angaje olamadı. Orta sahada Oğuzhan yükümüzü uzun süre taşıyacak kapasitede olsa da daha defansif olanını da yanına koymamız şart. Medel'in daha genci, daha tekniği o bölge için yavaş yavaş devreye sokulmalı. Forvet arkası ya da orta sahanın hücumu yakın kolu tam bir muamma. Bu bölgeye ciddi bir takviye şart. İleri uçta ise Larin umut veriyor. Ama o bölge sürekli üzerine koyma gerektiriyor. Cenk Tosun'un gerek yedek, gerek as forvet olarak yıllarca bize verdikleri ortada. Larin'den yeni bir Cenk yaratmak mümkün mü? Buna cevap vermek için yeterli done olduğunu düşünmüyorum.

Temel olarak her pozisyon için bir asıl bir yedek ideal olandır. Yedekler asılları sıkıştırarak, asıllar ise takımı taşıyacak seviyede olmalı. Bunu sadece birkaç bölgede görebiliyoruz. Mesela Adriano-Caner, Atiba-Medel. Üçüncüsü geçen sene yoktu. Bu yıl kanatlarda Orkan-Töre, Babel-Quaresma ikilisine böyle bir etki yapabilir. Yine Vida'yı ve Larin'i kenara itebilecek iki yüksek kalite isme ihtiyacımız var...

Takımın iskeletini oluşturacağımız sene bu sene olmalı. Bunun için çok transfer yapmaya gerek de yok. 3-4 adet yüksek yüzdeli transfer, zaten ligin üzerinde olan bu kadroyu şampiyonlar ligi seviyesine çıkaracaktır. Yönetim, geçmişte yaptığı başarılı işleri daha yüksek yüzde ile yapsa yeter.

FFP

Finalsal Fair Play kısıtlamalarının, adaletli uygulandığı sürece oldukça yararlı olduğuna inananlardanım.

Bir denk bütçe zorlaması ve maaş tavanı olmasının kulüplerimizin mali yapısı da düşünüldüğünde gereksiz olduğunu söylemek zaten mümkün değil.

FFP ile ilgili en önemli problem; oyuncu satmadan bonservis harcaması yapamıyor olmanın yine de transfer yapması gereken kulüplerin olasılıklarını azaltıp, oyuncu havuzunu küçülterek, yüksek imza paraları ve suni şişkin maaşlarla kontratlar vermek zorunda bırakılmalarından kaynaklanıyor. 5m bonservis verip 4 yıl x 1.5m'a oynatabileceğiniz oyuncular yerine, bonservisi olmadığı için 3 milyon imza parası isteyen 3x3m yıl maaş vereceğiniz, o maaşla da elden çıkarılması mümkün olmayacak kontratlara itiliyorsunuz. Yani bu kural bir tasarruf tedbiri olmadığı gibi uzun vadede bir finansal kelepçeye de dönüşebiliyor.

Bu yıl Beşiktaş FFP anlaşmasının bu kısmını bitirdi. Rakiplerinin ise transfer kısıtlaması devam ediyor. Bu avantajın hem uzun vadede maaş bütçemizi rahatlatmak için hem de kadro kurmak için artan seçeneklerle rakiplerine avantaj sağlamak için doğru kullanılması, bu senenin en önemli kriteri olmalı.

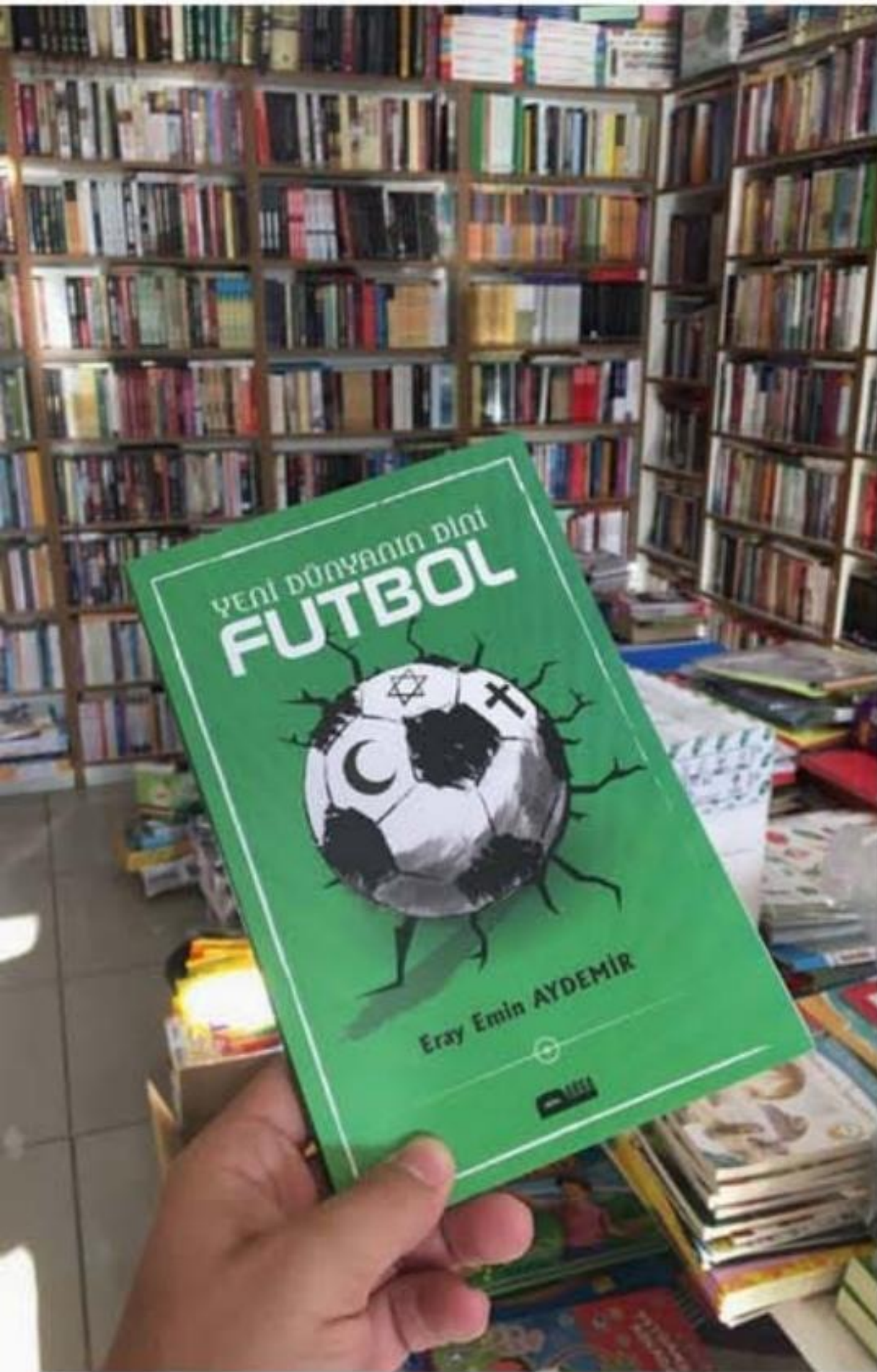

ELİNDEN KALEM DÜŞMEYEN BİR ŞAMAN

ERAY EMİN AYDEMİR
RÖPORTAJ: CEM FANTE

Toplum olarak en ciddi sorunlarımızdan biri etrafımızda sıkça sıradan insanın bulunması. Aynı tipler, aynı düşüncüler ve aynı hedeflere sahip bu insanlar zamanla kalabalığın içerisinde yok olup gidiyorlar. Ancak bu sıradanlık rüzgârı içerisinde parlayan isimler de var. Bizim de yazar kadromuzda bulunan Eray Emin Aydemir de bu isimlerden biri...

Kendisiyle gerçekleştirdiğimiz sohbette hem neler yaptığını hem de yeni kitabı Yeni Dünyanın Dini Futbol'u konuştuk. Zevkle okuyacağınızı tahmin ettiğimiz bu sohbet eminiz ki sizi farklı

En son soracağımı en başta sorayım. Neden farklısın? Bunu hiç düşündün mü?

Düşündüm tabii. Çünkü toplumun içerisinde farklı olmak zor bir deneyim. Çocukluğumla alakalı sanırım. Fena halde içe kapanıkmışım. Az konuşan bir tip. Oyunlarını yalnız oynuyor. Bir şeye üzüldüğü zaman ise yukarı bakıyor. Çocukluğumdan beri ne zaman bir şeye canım sıkılsa kafamı hep göğe doğru kaldırdım. Uzayın büyüğü dünyası hep çekici geldi. Gezegenleri biliyordum çocukken ama nasıl orada durdukları ve neden var oldukları gibi çoğu şeyi anlamıyordum. Yine de merak etmekten vazgeçmedim. Okumayı erken yaşta öğrendim. Kitaplarım oldu. Onlarla vakit geçirmek akranlarımla vakit geçirmekten daha çekici geliyordu. Bazı şeyler çocukken başlıyor. Doğuştan gelen özellikler de var sanırım.

Halen karşımdakinin beni anlamayacağını fark edersem konuşmuyorum. Sessizlik daha güzel geliyor. Toplumun içerisinde sıradan bir birey olarak görülmek beni sıkıyor.

Kabus gibi gerçekten... Ne yapıyor insanlar mesela; doğuyorlar, büyüyorlar, ailelerinin dayatmasıyla istemedikleri okullara gidiyorlar sonra da toplum dayatmasıyla evleniyorlar. Ardından çoluk çocuk faslı. Hayatın kayıyor. Bir bakmışsın çocuklarını büyütürken ömrün geçip gitmiş, istediğin hiçbir şeyi yapamıyorsun ve sonunda başında bir mezar taşı beliriyor. Hayat bu kadar basit olmamalı.

Ben eserler bırakmaya çalışıyorum. İstiyorum ki bundan 200 yıl sonra bir üniversite öğrencisi Eray Emin Aydemir'in yazdığı bir şeyleri okusun. Ne anlatmış bu adam diye merak etsin. Ölümsüzlük bu işte. Üremek değil. Olaylara mümkün olduğu kadar bilimsel bakmaya çalışıyorum. Farklı alanlarla ilgileniyorum. E bir de inanç olarak pagan olunca tamamen insanlar sana uzaylı gibi bakıyor. Şikayetçi değilim ama bundan.

Laf lafı açıyor. İnsanlara sosyal medya hesaplarında ürememeleri gerektiğini söylüyorsun. Arkasındaki temel düşünce bu mu?

Tam olarak bu değil. Biliyorsun ben sadece uzaya, kitaplara, yapay zekaya veya futbola meraklı biri değilim. Küresel ısınma ve besin sorunları da dikkatimi çekiyor. Gezegene pek iyi bakmıyoruz. Dünyaya gelen çocuk sayısı ne kadar fazla olursa bu çocukların da yaşam standardı o kadar kötüye gidecek. Önümüzdeki 100 yıla dair bilimsel tahminler gerçekten korku filmi gibi. Bir de görüyoruz işte gündemi. Sağlıklı bir toplum değiliz. Öldürülen ufacık masum çocukları hatta kedileri, köpekleri konuşuyoruz.

Sanki herkes çıldırmış gibi. Bu dünyaya savunmasız bir çocuk getirmek ne kadar doğru? Farklı düşünenler olabilir, saygı duyarım. Ancak ben şu dünyaya yeni bir birey getirmeyi doğru bulmuyorum. En azından benim böyle bir planım yok.

SPOR BASINI KOKUYOR

Zaman yolculuğu gibi olacak, atlayarak gidiyorum. Gazeteciliği neden bıraktın? Başarılı bir muhabir olduğun ortadaydı.

Çünkü yol bitmişti Cem... Yani gerçekçi olmak lazım. Medyaspor, Sporx, Karakartal ve sonunda Cumhuriyet Spor Servisi'nde Beşiktaş muhabirliği yaptım. Ancak gidebileceğim bir yer kalmadı. Ulaşabileceğim maksimum yer buydu. Eğilip bükülebilen bir insan değilim. Daha üst seviyelere çıkmam için fazlasıyla eğilip bükülmem isteniyordu. Karakterimde yok bu. Statünün insanlığımdan daha değerli olduğunu düşünmüyorum. Spor basınında bir yerden sonra ilişkiler çok garip yerlere gidiyor. İşinizden, nasıl haber yazdığınızdan daha çok, üzülerek söylüyorum ki nasıl yalakalık yaptığınız öne çıkıyor. Çok kaliteli gazeteciler de gördüm, çok vasat olanları da. Buradan yanlış bir şey anlaşılmamasın, söylediklerim Cumhuriyet gazetesiyle alakalı değil. Tüm spor basını berbat bir yerde konumlanmış. Lağımın içerisinde ve çıkmak için de bir çaba sarf etmiyorlar. Bunu ancak bir noktaya geldikten sonra fark ediyorsunuz. Ben fark ettim ve "tamam" dedim. Bıraktım. Bazen bırakmayı da bilmek gerekiyor. Şu an Motor Boat & Yachting Dergisi'nde editörlük yapıyorum. Türkiye'nin en önemli dergilerinden biri.

İyi ki bırakmışım spor basını. Burada harika bir ekiple çalışıyoruz. Çok mutluyum.

Beşiktaş sevgisi nereden geliyor peki?

Cem aslında spor basınında yaşadığım olumsuz deneyimlerin en büyük nedeni iyi bir Beşiktaşlı olmam. Yani o kadar çok çifte standart olayla karşılaşıyorsunuz ki delirmemek mümkün değil. Örnek veriyorum olumsuz bir haber diğer takımlarla ilgili "sıkıntı" veya "sorun" gibi başlıklarla geçirilirken konu Beşiktaş olunca başlıklar bir anda "skandal"a evriliyor. Bunlara tepki verdiğim için de çok önüm kesildi.

Beşiktaş sevgisi ise annanemden kaynaklanıyor. Kardeşi Dumlupınar Denizaltısı'nda şehit düşmüş. İyi bir Beşiktaşlı olduğunu anlattı bana. Bir verdi Beşiktaş sevgisini o günden beri devam. Zaman zaman üzücü şeyler görsem de bu camiaya ait olmayı, siyah-beyaz renklerin peşinde olmayı seviyorum. Beşiktaş bazen tek mutluluk kaynağım oluyor.

Kitaplarından bahsedelim. Nasıl geri dönüşler aldın.

2014 yılında yayınlanan iki kitabım oldu. Şeytanın Notaları aslında kendi içinde olduğum ortamı anlattı. Heavy Metal dinleyen biri olarak müzik yoluyla yapılan propaganda ve düşünce kontrolünü anlattım. Konu doğal olarak Satanizm'e de geldi. İkinci kitabım Timsahın Gözyaşları ise tamamen farklı bir deneyimdi. İnsanların yüzlerindeki maskeleri göstermek istedim. Kitabın

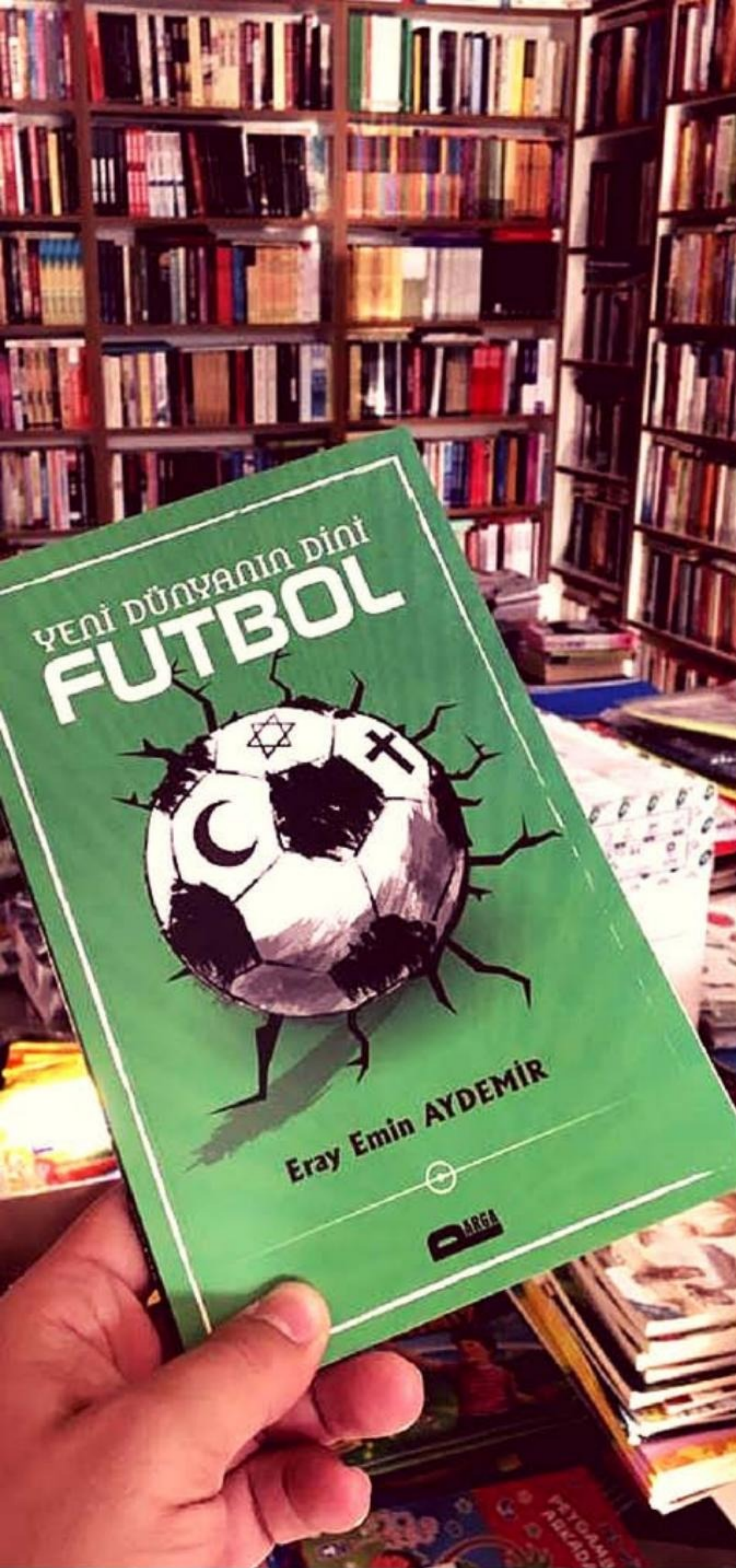
hem psikolojik hem de polisiye bir tarafı var. Okuyanlardan çok güzel geri dönüşler aldım ama yayınevleri ne yazık ki pek istediğim gibi çıkmadı. Çok daha fazla kitleye hitap edebilirdik. Sağlık olsun.

SİZİN HİKÂYELERİNİZİ ANLATTIM

Yeni kitabına gelelim, “Yeni Dünyanın Dini Futbol” sanırım bu tarzda ülkemizde yazılmış ilk kitap. Neden böyle bir kitap yazma fikri ortaya çıktı?

Aslında bu kitap, benim, sizlerin, tüm futbol tutkunlarının yaşam hikâyesi... Yolda yürürken yanımdan geçen biri küfür etse, tepki vermez, durup sıkıntısını anlamaya çalışırım. Belki farkında olmadan ayağına basmışımdır, belki de çantam çarpmıştır diye düşünürüm. Bu kadar öfke kontrolü yapan biriyim. Ancak biri yanımda Beşiktaş'a karşı en ufak bir şey dediğinde geriliyorum. Öfke katsayım çok yükseliyor. Yani bu normal bir tavır değil. Bu tip tepkileri insanlar bir ülkelerine bir de dinlerine küfür edildiğinde veriyorlar. Sözün özü Beşiktaş'ı inanılmaz sahiplenmişim. Benim gibi dünyada aynı duyguları hisseden birçok insan var. Futbol içinde bulunduğumuz çağın en önemli olgularından biri. Kitleleri harekete geçirme gücü muazzam. Bu özellikleriyle dinsel bir bakış açısına benziyor. Bu konuda Umberto Eco ve Eduardo Galeano gibi çağımızın en önemli edebiyatçılarından ciddi tespitleri var. Oyunun bir din olduğunu zaten ilk tespit edenler de bu isimler. Ben global anlamda yaşanan olaylarla bu düşüncenin ne kadar doğru olduğunu örneklerle ortaya koydum.

Kitabın içerisinde İngiliz, Latin Amerika ve Türk futboluna dair çarpıcı örnekler var. Örneğin Maradona bir dini figür haline gelmiş. Ona tapan, onun için ibadet eden 200 binden fazla insan var dünyada. Başka hangi oyun böyle bir etkiyi yaratabilir ki? Tarihe meraklı arkadaşlar bilirler, futbol yüzünden çıkan savaşlar var.

Ayrıca kitabın arka kapağında Sayın Rıdvan Akar'ın eserle ilgili görüşlerini bulacak okuyucu. Böyle değerli bir ismin kitabımla ilgili düşüncelerini kaleme alması benim için büyük gurur kaynağı.

Ne zaman okuma fırsatı bulacağız?

Şu an baskıdan çıktı ve kitap yayınevinde, bir iki güne kadar benim elimde olur. Bir hafta içerisinde de internet platformları dahil olmak üzere raflara konulur. Eleştirileri merakla bekliyorum.

Bundan sonra ne gibi projeler var?

Ezoterik açıdan güçlü bir çalışmam var. İsmi "Ölümsüzlüğe Uyanış". Bu kitapla da ilgili yayınevleriyle görüşüyoruz. Spritüel bir yolculuğun hikâyesi bu. Umarım en kısa sürede okuyucuyla buluşur. Bu çalışmam roman tarzında.

Gelecekteki hedeflerin nedir?

Edebi açıdan sürekli üretmeye çalışıyorum. Doğru bir tabir mi bilmiyorum ama elinden kalem düşmeyen bir şamanım.

SAYI:1 / EYLÜL-KASIM 2017

STANDART

E - DERGİ

ST
AND
ART

FUTBOL / SPOR / POP-KÜLTÜR

Standart Dergi Bir Hayal Mahsulleri Ofisi İştirakidir

Kişisel olarak da Hindistan'a, Katmandu'ya ve Moğolistan'a gitmek gibi isteklerim var. Hinduizm ve Budizm'e meraklı biri olarak bilgilerimi artırmak istiyorum.

Moğolistan'da ise Orhun Yazıtları'nı ziyaret edeceğim. Atalarımın topraklarını görmek istiyorum. Şimdilik aklımda bunlar var.

Son olarak Standart Dergi okurlarına söylemek istediğin bir şey var mı?

Hayat oldukça zorlu bir yol. İnişler ve çıkışlar çok fazla. Hiç kimse hiçbir konuda hayal kırıklığına kapılmasın. Bilgi çok önemli ve çağımızın en önemli kavramı. Standart Dergi birçok farklı konuda insanların kolay kolay bulamayacağı bilgileri okurlarına sunuyor. Bu platformda özel isimler var. Yazılanları okusunlar ve üzerinde sıkça düşünsünler. Yeni bir dünya hemen gözlerimizin önünde kuruluyor. Buna direnmek yerine uyum sağlamak çok önemli.

PLAYOFF'TA HAYAL KIRIKLIĞI YARATAN TAKIMLAR

YAZAR: KANAT_FORVET

Her sezon olduğu gibi yine bu sezon da Play-off'a oldukça iddialı girmesine rağmen, hayal kırıklığı yaratan takımlar oldu. Biz de bu yazımızda bu takımları ele alacağız.

Toronto Raptors

Doğu Konferansı'nda normal sezonu lider tamamladıktan sonra hedefleri daha da yukarıya koyan Raptors, yine bozguna uğradı ve evet, rakip yine LeBron'lu Cleveland Cavaliers'tı. İlk turda Wizards'ı 4-2 ile geçtikten sonra, ciddi sorunları olan Cavs ile eşleşen Toronto Raptors, geçen sezon olduğu gibi yine yarı finalde 4-0'la elendi.

Raptors ile alakalı konuşurken taktik değerlendirme yapmaktan ziyade, işin mental kısmına inmek daha doğru olacaktır. Yılların getirdiği bir psikolojik eziklik hakim camiada. Bunu bu sezon bir kere daha gördük ve işin can sıkıcı noktası da bu ezikliğin camianın tamamını esir almış olması. Oyuncusundan tutun, taraftarına kadar.

Toronto, bu seride iki tane can yakan maç kaybetti: 1. ve 3. maç. Her iki maçın ardından hiç reaksiyon veremediler

takım olarak ve bir sonraki maçlarda fark yediler. Bilhassa DeRozan'ın saha içindeki ruh hali o kadar kötüydü ki, koç Casey 3. maçın son çeyreğinde süre dahi vermedi kendisine.

Raptors'ın ne denli bir mental sorunu olduğunu öğrenmek için ilk maçın normal süresinin son saniyelerine bakmak yeterli olacaktır. Son pozisyonda yaşananlar adeta camianın ne denli bir bunalımda olduğunu gösterir nitelikte.

Aslında seri bu maçla birlikte bitti. Kanada'da oynanan maçları izleyenler dikkat etmiştir, 1. ve 2. maç arasında çok ciddi bir atmosfer farkı vardı salonda. 2. maçın başında bile, seyircinin mağlubiyeti kabul ettiği çok net belli olmuştu ve bu durum oyunculara da sirayet etmiş, Cavs maçı farklı kazanmıştı.

Toronto'nun artık bir değişime ihtiyacı var ve ilk adımı koçu göndererek

yaptılar. Şimdi ise sırada, takımın ana parçalarından en az birini takas etmek geliyor. Çünkü her iki oyuncu da maalesef liderlik yapabilecek profilde isimler değiller. Ben, açıkçası, DeRozan'ın gerçek bir liderin yanında iyi bir Robin olacağını düşünüyorum ancak ne Lowry'den ne de DeRozan'dan bir Batman olmaz, olamaz, olması teklif dahi edilemez.

Portland Trail Blazers

Batı Konferansı'nda normal sezonu 3. sırada tamamlayan Portland Trail Blazers, Play-off'un ilk turunda New Orleans Pelicans tarafından süpürüldü.

Birbirine zıt karaktere sahip olan iki takımın eşleşmesinde NOP, seriyi 4-0'la geçti ve yarı finalde Warriors'ın rakibi oldu.

Özellikle New Orleans'ın savunmadaki gayreti ve rakibini düzen dışına itmesi

takdire şayandı. Lakin Portland'ın bu savunmaya karşı çözüm üretememesi ve takımın yıldızlarının gösterdikleri performans, PTB yönetiminin bu yaz radikal kararlar almasına yol açabilir.

Pelicans'ın, Portland 1/5 ikili oyunlarını, Lillard'a ikili sıkıştırma getirerek savunması, takımı tamamen ritimden ve oyun alışkanlıklarından uzaklaştırdı.

Portland, oyun alışkanlıklarından o kadar uzaklaştı ki sürekli yan parçalara yönelmek ve onlar üzerinden sayı üretmek zorunda kaldılar. Yan parçaların top kullanma sayılarına bakarak bu durumu açıklamaya çalışalım.

Çaylak oyuncu Zach Collins, bu seride maç başına 7.5 şut denemesinde bulundu ve bunların sadece 2.8'inde isabet buldu (36.7%). Normal sezonda ise maç başı ortalaması 4.4 deneme.

Evan Turner, normal sezonda maç başına 7.3 şut atıyordu. Ancak bu seride, bu ortalama maç başına 11 denemeye kadar çıktı (36.4% ile oynadı).

New Orleans savunmada bazı isimlerin şutlarını riske etti ve Portland'da Aminu haricinde bunu cezalandıran bir isim çıkmadı. Lillard da facia bir seri geçirince, takımın Play-off macerası erken bitti.

Terry Stotts, seri ilerledikçe rakibinin savunma stratejisine karşı bir çözüm bulmak için uğraştı ancak çözüm bulayım derken takımın bambaşka bir tempoda oynamasına neden oldu ve eğer karşınızdaki takım New Orleans Pelicans ise, tempo yapmak çok da mantıklı bir tercih olmayabilir. Zira, NOP'un uzmanlık alanına girmiş oluyorsunuz ve o konuda kendilerinden daha iyi olan tek bir takım var: Golden State Warriors.

New Orleans, Portland'ın ayarlarını bozmayı başardı ancak işlerini kolaylaştıran da Portland'ın karar vericilerinin ta kendisiydi. Özellikle Damian Lillard korkunç bir seri geçirdi ve takımının bu turu 4-0 kaybetmesinde başrolü oynadı.

Normal sezonda maç başına 26.9 sayı atan Lillard, bu seride 18.5'te kaldı ve bunu hemen hemen eşit top kullanma sayılarıyla yaptı. Ayrıca maç sonlarını hiç iyi oynayamadı Dame. En kritik anlarda saçmaladı ve yakın geçen maçların kaybedilmesine yol açtı. Kısacası, liderlik yapamadı takımına.

Takımın bir diğer yıldız ismi CJ McCollum ise serinin 2. bölümünü, yani New Orleans'taki maçları şahane oynadı. İlk iki maçta, kritik anlarda şutları sokamayan CJ, deplasmanda çok etkili bir performans sergilemesine rağmen seriyi tekrardan Portland'a taşıyamadı.

Trail Blazers yönetiminin bu yaz bir hamle yapmasını bekliyorum. Bu sezon, Play-offlara çok iddialı girmelerine karşın yine ilk turda süpürüldüler. Yaz döneminde Damian Lillard veya CJ McCollum'un takas edildiği haberlerini duyabiliriz.

Oklahoma City Thunder

Sezon başında yaptığı hamlelerle büyük yankı uyandıran OKC, ilk turda Utah Jazz'e elenerek büyük hayal kırıklığı yarattı. Bu sonucun oluşmasında birçok mazeret sunulabilir ancak bana göre 1 numaralı sorumlu koç Billy Donovan'dır. Sezon boyu sürekli bir arayış içerisindeydi ve Play-offlara gelindiğinde takım hala bazı noktalarda ciddi sorunlar yaşamaya devam ediyordu. Carmelo-PG-Westbrook üçlüsünü idare etmenin çok kolay olmadığı doğrudur; lakin ortalama üstü bir koç daha fazlasını alabilirdi bu üçlünden. Normal sezon içerisinde yarı saha hücumlarında bir türlü istenilen seviyeye gelemedi takım ve sürekli iso hücumlarıyla skor üretmeye çalıştı ama bunda pek başarılı oldukları söylenemez. Normal sezonda ligin en çok isolation hücumu oynayan 2. takımı olan Thunder bu hücumlardan pozisyon başına sadece

0.82 sayı çıkarabilmişti. Play-off'ta da bu durum pek değişmedi (0.92 sayı) ve koç Donovan bir türlü bir B planı devreye sokamadı.

Sezon genelinde ve Jazz serisinde bekleneni bir türlü veremeyen bir başka isim de Carmelo Anthony. Tecrübeli isim, Utah Jazz karşısında korkunç bir seri oynadı. Saha içinden 37.5%, yay gerisinden de 21.4% ile oynayan Melo, savunmada da büyük bir yük oldu takımına. Burada yine asıl suçlunun Carmelo değil, Billy Donovan olduğunu düşünüyorum. Anthony'nin 32 dakika ortalamayla oynamasının bir izahı olamaz. Rakibinin hemen her pozisyonda üstüne oynadığı bir oyuncuyu, hücumda da bu kadar verimsizken 32 dakika oynatmak akıl mantık işi değil.

Sezon başında bir kumar oynayan OKC, kumarı kaybetmek üzere. Sam Presti, Donovan'ın takımın başında kalacağını açıkladı ancak Carmelo ve PG'nin akibeti ne olacak henüz bilinmiyor. Elbette OKC için ideal senaryo Paul George'un kalması ve Carmelo Anthony'nin opsiyonunu kullanmayıp takımdan ayrılması. Peki ya tersi olursa?

Benim Dengemi Bozmayınız...

Yazar: Cem Fante

Hasan İzzettin Dinamo idi sanırım ya da Şevket Süreyya Aydemir, bu aralar kafam hatırlamak için fazlasıyla karışık. Kazım Karabekir'in ağzından, bir karar anında döküyordu Tefik Fikret'in kelimelerini: "Hak bildiğin yolda yalnız da olsan yürüyeceksin..."

Beşiktaş'ın bize hissettirdiklerini sürdürmeye, paylaşmaya ve günün olabildiğince anına yaymaya çalışan insanlarız. Bunun bir kahramanlık olmadığını söylemeliyim. İnsanın kendi mutluluğu için yaptığı bir şeyden bir fedakârlık hikâyesi çıkarması, bana tuhaf geliyor. Ben Beşiktaş ile ilgili her şeyi; bu ister maça gitmek, ister yazıp-çizmek olsun, bana siyah-beyaz bir kalabalığın içinde kaybolmanın verdiği keyfi başkaca bir şey vermediği için yapıyorum. Bu alış-verişteki alacaklı taraf her zaman Beşiktaş'tır.

Çok özellikli bir adam değilim. Örnek vatandaş da sayılmam. Huysuz ve inatçıyım. Bu inatçılığımın da kaynaklanan bir huyum var. Aslında açık fikirliyim.

Fakat çok kişi tersini söyledi diye fikrimi değiştirmem. Sevdiğim biri tersini söyledi diye fikrimi değiştirmem. Bir şey yüksek sesle ya da sertçe söylendi diye fikrimi değiştirmem. Ucunda kaybedeceklerim var diye fikrimi değiştirmem. İyi ortaya konulmuş bir argümanla ikna edilmek isterim. Bu çok insani, çok naif gözüken talep belki de twitter'ın en ulaşılmaz hazinesi. Sözünün üzerine söz söylenmesine anlam veremeyen, aynı olayları onun gördüğü bakış açısı dışında okuyan birilerinin olacağına inanamayan bir kalabalıklar korosuyuz.

"Nasıl değiştiririz?" falan diye kafa yormuyorum. Güneşe "arada bir de soğuk üflese" diye klima muamelesi yapmaktan bir farkı yok bunun. Eşyanın tabiatına aykırı. Üstelik hem sesimi duyurmama imkân veren, hem de çokça güzel insanla tanışmama vesile olan bir platforma şimdi burun kıvrırmak olmaz. Fakat epey yoruyor beni.

Dünyayı kurtarmıyoruz farkındayım. "Çok çileler çekiyoruz" deyip twitter'dan şikayet etmek de günümüzün gerçek dertlerini düşündüğümüzde epey hafif kalıyor. Ama bazen neyi bölüşemediğimizi anlamadığım, benden farklı insanlara benden fazla önem arz eden bir arazi kavgasının ortasında gibi hissediyorum kendimi. Düşüncelerimizi haykırdığımız sonsuz bir boşluğu paylaşamıyoruz. Beşiktaşlılarla Beşiktaş konuşmaktan başka bir beklentisi olmayan benim gibi boş adamlar için saçma ve yüksek bir bedeli var düşündüğünü söylemenin.

Ve fakat bende susma geni yok. Yılgınlığa düşmek gibi bir hakkım olduğuna da inanmadım hayatım boyunca. Yılgınlık, dertlerini kendisinden başka birine çözdürme imkânı olanların lüksüdür. Yani yine buralardayız, yine dostlar arasında, dilimiz döndüğü kadar derdimizi anlatacağız.

Mutluluk tarifi "siyah-beyaz formalı oyuncuların golün sevinciyle birbirine sarıldıkları an" olanlar kazanacak.

Yeni sezonu beklerken Beşiktaş'ı özlemekten burnunun direği sızlayan herkese selam olsun.

Bir Beşiktaş'ımız var, gücü yeten gelsin alsın.